

**RAPORT DESPRE AFIRMAȚIILE FĂCUTE
IN LEGĂTURĂ CU
RECOLTAREA DE ORGANE DE LA PRACTICANȚII
FALUN GONG IN CHINA**

De David Matas și David Kilgour

6 iulie 2006

Raportul și anexele se pot găsi la:

<http://OrganHarvestInvestigation.net>
<http://investigation.go.saveinter.net>

Cuprins

A. Introducere

B. Metode de lucru

C. Afirmația

D. Dificultăți în obținerea dovezilor

E. Metodele pentru obținerea dovezilor

F. Dovezi credibile și dovezi care pot fi respinse

- 1) Percepută ca o amenințare
- 2) O politică de persecuție
- 3) Incitare la ură
- 4) Arestări masive
- 5) Represiunea
- 6) Persoane neidentificate și dispărute
- 7) Surse de transplanturi
- 8) Testele sanguine
- 9) Corpuri cu organe lipsă
- 10) O mărturisire
- 11) Mărturisiri
- 12) Perioade de așteptare
- 13) Informații incriminatorii pe site-urile de Internet
- 14) Interviu cu victime
- 15) Încălări generale ale drepturilor omului
- 16) Considerații financiare
- 17) Corupție
- 18) Legislație

G. Credibilitate

H. Investigații ulterioare

I. Concluzii

J. Recomandări

Comentariu

Anexa 13: Transcrierea unui interviu

Anexa 14: Transcrierea investigațiilor telefonice

A. Introducere

Coaliția pentru Investigarea Persecuției împotriva Falun Gong în China (CEPFG), un organism nonguvernamental înregistrat la Washington, D.C. și având o sucursală la Ottawa în Canada, ne-a scris o scrisoare la 24 mai 2006, cu scopul de a ne solicita ajutorul pentru a ancheta instituțiile statului și funcționarii guvernului Republicii Populare Chineze asupra cărora există suspiciunea că recoltează organe de la practicanții Falun Gong aflați încă în viață, omorând astfel practicanții în urma acestui proces. Scrisoarea este atașată în anexa acestui raport. Un mare număr de prieteni ai Chinei, din care facem și noi parte, sunt îngrijorați în legătură cu aceste afirmații. Am acceptat cererea, dată fiind gravitatea acestui caz și propriul nostru angajament de a face să se respecte demnitatea umană în întreaga lume.

David Matas, avocat internațional pentru apărarea drepturilor omului, specializat în dreptul persoanelor refugiate și imigrante, își are cabinetul particular la Winnipeg. El se implică activ în promovarea respectului față de drepturile omului, ca scriitor și conferențiar și face parte din numeroase organizații nonguvernamentale pentru apărarea drepturilor omului.

David Kilgour este un fost deputat și secretar de stat în guvernul canadian pentru probleme din regiunea Asia-Pacific. Înainte de a deveni parlamentar, el a fost procuror al Coroanei. Biografiile celor doi autori sunt anexate la acest raport.

B. Metode de lucru

Noi ne-am realizat ancheta independent de CEPFG, de Asociația Falun Dafa, respectiv, de orice altă organizație și de orice guvern. Am încercat, fără succes, să mergem în China, dar suntem dispuși să mergem acolo și mai târziu pentru a începe a doua fază a anchetei, pentru a avea posibilitatea de a întâlni martori și de a vizita instituțiile relevante. Am intervievat un anumit număr de oameni enumerați în anexa acestui raport, de asemenea am citit cu meticulozitate orice informație, în legătură cu raportul nostru, pe care am putut-o obține. N-am fost plătiți în nici un fel pentru acest raport, ci am făcut această muncă mai degrabă ca voluntari.

C. Afirmația

S-a afirmat că practicanții Falun Gong de pe întreg teritoriul Chinei sunt potențiale victime ale recoltării de organe, cât timp sunt încă în viață. Se afirmă că aceste recoltări de organe sunt impuse unui număr mare de practicanți Falun Gong, împotriva voinței lor, în mai multe locuri diferite, conform unei politici sistematice.

Recoltarea de organe este o etapă în transplantul de organe. Scopul recoltării de organe este acela de a furniza organe pentru transplant. Transplanturile nu e obligatoriu să se facă în același loc cu recoltarea de organe. Cele două locuri sunt adesea diferite, organele recoltate într-un loc sunt transportate într-un alt loc pentru transplant. Cei care sunt responsabili cu transplantul de organe pot să nu cunoască sursa de unde provin organele.

Afirmația este că organele sunt recoltate în timp ce persoanele încă trăiesc. Practicanții sunt omorâți în cursul operațiilor de transplant de organe sau imediat după. Aceste operații sunt o formă de crimă.

În sfârșit, ni s-a spus că practicanții omorâți în acest fel sunt apoi incinerați. Nu mai există nici un cadavru de examinat pentru a putea fi identificat drept sursă a unui transplant de organe.

Gândul că o asemenea practică ar putea avea loc, în special dacă ea se desfășoară sub patronajul unui guvern, la începutul secolului XXI, când valoarea individuală a vieții umane și-a câștigat în sfârșit respectul pe scară largă, este deosebit de alarmant. În consecință, noi am fost șocați, atunci când unul dintre martori a fost filmat, o femeie care nu practică Falun Gong, întâlnită în cursul acestei anchete și care a declarat că soțul său [chirurg] i-a spus că el personal a recoltat cornee de la aproximativ 2 000 de prizonieri Falun Gong aneșteziați, din nord-estul Chinei, în decursul unei perioade de doi ani, înainte de luna octombrie 2003 (dată

de la care el a refuzat să continue). Ceea ce am descoperit după aceea, foarte detaliat prezentat în acest raport, este aproape tot atât de tulburător.

D. Dificultăți în obținerea dovezilor

Aceste afirmații, tocmai din cauza naturii lor, sunt dificil de dovedit sau de respins. Cea mai sigură modalitate de a demonstra orice afirmație este dovada oferită de un martor ocular. Totuși pentru această presupusă crimă este puțin probabil să se obțină o dovadă din partea unui martor ocular.

Oamenii implicați în recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong, dacă aceasta se face într-adevăr, sunt fie victimele, fie autorii acestor crime. Nu există nici un spectator. Deoarece victimele, conform afirmației, sunt asasinate și incinerate, nu există nici un corp de descoperit, nici o autopsie de făcut. Nu există nici o victimă care să fi supraviețuit, ca să poată să spună ce i s-a întâmplat. Este puțin probabil ca răufăcătorii să recunoască existența a ceea ce ar reprezenta crime contra umanității, dacă acestea au avut loc. Cu toate acestea, noi n-am obținut mărturisiri complete și am primit un număr uimitor de mărturisiri prin intermediul apelurilor telefonice făcute către anchetatori.

Scena crimei, dacă crima a avut loc, nu conține nici o urmă. Odată ce recoltarea de organe a fost terminată, sala de operație în care a avut loc seamănă cu oricare altă sală de operație goală.

Reprimarea anchetelor asupra drepturilor umane în China face dificilă evaluarea acestei afirmații. Din nefericire, China reprimă jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului. Nu există nici o libertate de exprimare. Cei care raportează violări ale drepturilor omului în China sunt adesea arestați și uneori acuzați că au dezvăluit secrete de stat. În acest context, tăcerea organizațiilor nonguvernamentale ale drepturilor omului în legătură cu recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong fără consimțământul lor, nu ne ajută cu nimic.

Comitetului Internațional al Crucii Roșii nu i se permite să facă vizite prizonierilor în China și nici unui alt organism care se ocupă de drepturile omului. Asta elimină totodată o posibilă sursă de dovezi.

China nu oferă nici un acces la informația despre legislație. Este imposibil de obținut de la guvernul Chinei orice informație de bază despre transplanturile de organe, numărul de transplanturi, sursa organelor, prețul plătit pentru transplanturi, nici cum sunt cheltuiți acești bani.

Pentru a face acest raport am încercat să ne ducem în China. Eforturile noastre au fost zadarnice. Am cerut, în scris, să întâlnim personalul de la Ambasadă, pentru a discuta condițiile pentru intrarea în țară. Scrisoarea noastră este adăugată în anexa acestui raport. Cererea noastră a fost acceptată. Dar persoana cu care s-a întâlnit David Kilgour era interesată doar să nege afirmațiile și nu să ne pregătească vizita.

E. Metodele pentru obținerea dovezilor

A trebuit ca noi să urmărim un anumit număr de factori pentru a stabili dacă, în ansamblul lor, prezentau o imagine care să facă afirmațiile adevărate sau false. Niciunul din aceste elemente, luat separat, nu confirmă sau respinge afirmațiile. Împreună ele alcătuiesc un tablou.

Multe din dovezile pe care le-am cercetat, nu constituie în sine dovada absolută a afirmației, dar absența acestor dovezi ar putea să constituie o respingere a acesteia. Combinația acestor factori, în special când există mai mulți, are drept efect să facă afirmațiile credibile, chiar dacă nici una din aceste dovezi, luate separat, nu pot s-o facă. Acolo unde fiecare element, pe care noi l-am putut identifica, care ar fi avut posibilitatea să respingă afirmațiile, nu o respingea, face ca probabilitatea ca aceste afirmații să fie adevărate să devină substanțială.

Dovezile pot să fie inductive și deductive. Ancheta criminalistică funcționează de obicei într-o manieră deductivă, legând la un loc, după o logică completă, diferite dovezi. Pentru ancheta noastră, limitările cu care am avut de-a face au reprezentat grave obstacole în această metodă deductivă. Unele elemente care ne-au permis să deducem ceea ce se petrecea totuși, au fost disponibile, în special, apelurile telefonice.

Noi am folosit, de asemenea, raționamentul inductiv, întorcându-ne asupra pașilor făcuți deja și mergând înainte cu munca noastră. Dacă afirmațiile nu erau adevărate, cum putem noi să știm că nu erau? Dacă afirmațiile erau adevărate, ce fapte corespundeau acestor afirmații? Ce ar putea să confirme realitatea afirmațiilor, dacă afirmațiile erau reale? Răspunsurile la acest gen de întrebări ne-au ajutat să tragem niște concluzii.

F. Dovezi credibile și dovezi care pot fi respinse

Noi am luat în considerare toate elementele pro și contra care erau disponibile și care puteau fi disponibile. Unele indicii probatorii nu ne-au dus nicăieri, dar noi am încercat totuși să le urmărim.

1) Percepută ca o amenințare

Partidul Comunist Chinez (PCC) a perceput Falun Gong, spre sfârșitul anilor '90, ca o amenințare la adresa monopolului puterii sale ideologice asupra Chinei. Această amenințare sesizată nu dovedește afirmațiile. Totuși, dacă Falun Gong n-ar fi fost percepută ca o amenințare a puterii PCC, afirmațiile ar fi fost subminate.

Falun Gong a fost fondat în nord-estul Chinei, în 1992 de către Domnul Li Hongzhi. În anii 1980, Domnul Li a început să practice qigong, un sistem de exerciții de respirație, vechi de multe secole, cunoscut uneori sub numele de “yoga chinezească” și care era predat pentru îmbunătățirea sănătății și a sensibilității spirituale. Qigong-ul, de toate tipurile, a fost suprimat în toată țara în 1949, după ce PCC a preluat la Beijing puterea, dar mediul statului polițienesc în anii '80 a devenit mai puțin apăsător pentru qigong-ul sub toate formele sale, inclusiv Falun Gong.

Falun Gong nu a fost decât recent dezvoltat de Domnul Li Hongzhi și conține elemente de Confucianism, Budism și Taoism. În esență, Falun Gong predă metode de meditație prin intermediul exercițiilor pentru îmbunătățirea sănătății și a formei fizice și spirituale. Mișcarea nu este politică și practicanții caută să promoveze adevărul, toleranța și compasiunea, trecând dincolo de frontierele raselor, națiunilor și culturilor. Violența este anatema pentru aderenții Falun Gong. Domnul Li și-a înregistrat mișcarea pe lângă Asociația de cercetări de qigong a guvernului și spre mijlocul anilor '90, declara că avea 60 de milioane de practicanți. Însuși departamentul de sport al guvernului chinez a estimat că erau 70 de milioane de practicanți în 1999.

Potrivit cărții Profesorului Maria Hsia Chang, publicată la Universitatea Yale, în 2004:

“ Se spune că, majoritatea sunt oameni maturi și din clasa mijlocie, deși rândurile (Falun Gong) cuprind de asemenea studenți și persoane în vârstă, la fel ca și țărani. Ei provin din toate straturile societății: profesori, medici, soldați, cadre PCC, diplomați detașați în țări străine și alți funcționari ai guvernului. Mai mult, s-a spus și că printre discipolii Maestrului Li se aflau soțiile și membri ai familiilor unor înalți funcționari chinezi, inclusiv ai șefului statului Jiang, ai primului ministru Zhu și ai funcționarilor din Consiliul de Stat, ramura executivă a guvernului.”¹

Falun Gong reprezintă una din formele exploziei de fervoare religioasă, care a avut loc în China în cursul anilor '80. Acest fenomen se datorează, în parte, “vidului spiritual din China postmaoistă și unei reduceri a controlului ideologic pe care partidul îl exersa în societate...”² Popularitatea specială a Falun Gong se baza în parte pe încercarea sa de a vrea să integreze știința modernă în tradițiile chineze.

Înainte de interzicerea Falun Gong în iulie 1999, practicanții săi se întâlneau regulat în nenumăratele orașe ale Chinei pentru a-și face exercițiile. Așa cum a subliniat Chang, doar în Beijing, existau mai mult de 2 000 de locuri de practică. Ea a adăugat că, printre alții Zhu, primul ministru al Chinei, părea mulțumit de popularitatea crescândă a mișcării lui Li, din cauza consecințelor sociale pozitive, inclusiv a reducerii

¹ Cartea Profesorului Maria Hsia Chang, Falun Gong, publicată de Universitatea Yale, 2004

² „Falun Gong and Canada's China policy”. David Ownby, vol. 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, Spring 2001

cheltuielilor medicale pentru practicanți, care erau adesea într-o stare bună de sănătate. Se spune că liderul Jiang în persoană se apucase de qigong în 1992, cerând unui membru al Zhong Gong, un grup care susținea atunci că are 38 de milioane de membri, să-l trateze de artrită și dureri cervicale (totuși, la începutul anului 2000, guvernul lui Jiang a interzis Zhong Gong, numind-o “sectă malefică” și expulzându-i conducătorul din China).¹

Chang și numeroși alți observatori concluzionează că o confruntare personală între Jiang și Falun Gong a început să se dezvolte în 1996, atunci când cartea Domnului Li, *Învârtind roata Legii (Zhuan Falun)*, a fost vândută în toată China în aproape un milion de exemplare. Aceasta a alertat liderii nervoși ai partidului, inclusiv pe Jiang, în legătură cu popularitatea crescândă a mișcării. Temându-se de posibilitatea unei revolte politice împotriva guvernului, ei au interzis vânzarea cărții *Falun Gong în China* și a altor publicații și i-a încurajat pe aderenții nemulțumiți să-l acuze pe Domnul Li, că ar fi înșelat publicul. Chang scrie:

“Simțind că el și Falun Gong căzuseră în dizgrație - și aparent la îndemnul autorităților – Domnul Li a emigrat, la începutul anului 1998, în Statele Unite, unde el a obținut rezidență permanentă.”¹

Perioada nonviolentă a campaniei a continuat până în mai 1998, când un reporter de televiziune guvernamental s-a referit la Falun Gong, ca fiind o “superstiție”. Potrivit anchetei lui Chang, asta a avut drept consecință faptul că în jur de o sută de membri ai Partidului Comunist Chinez, pensionari din guvern și din armată, care erau aderenți Falun Gong, au adresat o petiție lui Jiang, fără succes, pentru a legaliza Falun Gong. Mai târziu, partidul a publicat un articol într-o revistă (Știință și tehnologie pentru tineret), care desemna Falun Gong ca fiind o superstiție și un risc pentru sănătate, deoarece practicanții ar fi putut să refuze tratamentele medicale obișnuite în bolile grave. Un mare număr de aderenți Falun Gong au protestat pașnic împotriva conținutului acestui articol în fața biroului redactorului din Tianjin. Deoarece au urmat arestări și bătăi din partea poliției, a urmat o altă manifestație în capitala țării.¹

La 25 aprilie 1999, între 10 000 și 16 000 de cetățeni chinezi obișnuiți au stat încă din zori, până seara târziu, în fața sediului PCC din Zhongnanhai, chiar lângă Orașul interzis din Beijing. Printre participanți se aflau intelectuali, funcționari ai guvernului și membri de partid. Manifestația a fost tăcută. Nu exista nici un afiș, nici un singur slogan politic, nici o intenție provocatoare n-a fost manifestată. Chang: « În ziua manifestației, (Jiang) a cerut să fie condus cu limuzina sa, în jurul Zhongnanhai, și a privit mulțimea prin ferestrele fumurii. În acea noapte, vizibil alarmat de manifestație, el a scris un mesaj către Biroul Politic PCC pentru a-și asigura colegii că el considera că “Marxismul poate să triumfe asupra Falun Gong”.¹ Jumătate de secol de monopol al puterii în China era brusc în mare pericol, din punctul de vedere personal al șefului de stat de atunci.

David Ownby, directorul Centrului de Studii pentru Estul Asiei, de la Universitatea din Montréal și specialist în istoria chineză modernă, a scris cu sinceritate despre ceea ce se petrecea pe la mijlocul anului 2001 și mai ales, într-un memoriu pregătit acum cinci ani pentru Institutul Canadian de Afaceri Internaționale², domnul Ownby observa că:

“Natura vizibil benignă a Falun Gong în America de Nord și caracterul său aparent ‘rău’ în China ar putea să-i facă pe canadienii preocupați de drepturile omului să privească cu mare atenție cazul chinez împotriva Falun Gong”.

Deși liderii chinezi se referă la Falun Gong ca la o “sectă”, Ownby subliniază că:

” În practica lor din Canada și Statele Unite există prea puține elemente, care să susțină ideea că grupul este o ‘sectă’, în sensul general al cuvântului. Cazul guvernului chinez împotriva Falun Gong, considerat ca ‘sectă’ nu este convingător, încât 10 guverne permit unui terț să verifice afirmațiile în legătură cu abuzurile Falun Gong în China. China a reacționat în principal din frică în fața capacității Falun Gong de a-și mobiliza adepții.”

2) O politică de persecuție

Dacă recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong s-a răspândit în întreaga Chină, ar fi de așteptat să existe unele directive ale politicii guvernamentale pe această temă. Totuși, faptul că acestea în China sunt secrete, ne împiedică să stabilim dacă o asemenea politică există.

Totuși, noi știm că persecuția împotriva Falun Gong există ca politică oficială. Există unele directive politice foarte grave, atașate în anexa acestui raport, prin care guvernul Chinei și partidul comunist din China, cer persecutarea Falun Gong, inclusiv persecutarea fizică. Aceste directive sunt conforme cu afirmațiile care ne-au fost prezentate.

Conform lui Li Baigen, directorul adjunct de atunci al Biroului municipal de planificare din Beijing, care a asistat la reuniune, în 1999, cei trei oameni care conduc biroul 610 au chemat mai mult de 3 000 de funcționari la Marea Sală Populară din capitală pentru a discuta despre campania împotriva Falun Gong, care în acel moment nu mergea bine. Manifestațiile continuau să se producă în jurul capitalei. Li Lanqing, șeful Biroului 610, a anunțat verbal noua politică a guvernului în legătură cu mișcarea: “ Denigrarea reputației, ruinarea financiară și distrugerea fizică”. Se pare că doar după această reuniune, decesele aderenților în mâinile poliției au început să fie înregistrate ca sinucideri.

Practicanții Falun Gong din Canada ne-au spus că responsabilii cu aplicarea legii în diferite regiuni din China le-au spus multora din membrii [Falun Gong] din China că “moartea membrilor Falun Gong este considerată sinucidere și că apoi, vor fi incinerați imediat”.

3) Incitare la ură

[Membrii] Falun Gong în China sunt dezumanizați prin cuvânt și faptă. O anexă furnizează exemple ale propagandei anti-Falun Gong. Directivele politice fac pereche cu incitarea împotriva a întregii populații, pentru a justifica politica de persecuție, ca și pentru a recruta participanți și pentru a preveni opoziția. Acest gen de discurs îndreptat împotriva unui anumit grup a devenit premergător, ca un fel de semn distinctiv al violărilor umane flagrante împotriva grupului.

Potrivit Amnesty International, guvernul chinez a adoptat trei strategii pentru a distruge Falun Gong: violența împotriva practicanților care refuză să renunțe la credințele lor; îndoctrinarea pentru a-i forța pe toți practicanții cunoscuți să abandoneze Falun Gong și să renunțe la el și o campanie mediatică mai eficientă pentru a întoarce opinia publică împotriva Falun Gong.³

Campania mass media cuprindea un incident survenit la 23 ianuarie 2001, atunci când cinci persoane declarate de guvern ca fiind practicanți Falun Gong, inclusiv o fetiță de 12 ani și mama sa, și-ar fi dat foc în Piața Tian'anmen. Mass-media de stat a difuzat în lanț imaginile șocante ale corpului fetei în flăcări și documente vizând criticarea grupului după acest incident, ceea ce a avut ca rezultat schimbarea opiniei publice în legătură cu Falun Gong. Există îndoieli considerabile asupra acestui incident și se pare că, în realitate, ar fi vorba de o întâmplare înscenată în întregime de guvern.

Incitarea la ură nu e destul de specifică pentru a indica forma pe care o adopta persecuția, dar aceasta favorizează cele mai îngrozitoare violări. Este dificil de imaginat că afirmațiile pe care le-am auzit sunt adevărate, în absența acestui tip de propagandă a urii. Odată ce incitarea există, faptul că oameni se angajează într-un asemenea comportament împotriva Falun Gong – recoltarea organelor și uciderea în timpul acestui proces – încetează să mai fie de necrezut.

³ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

4) Arestări masive

În ciuda campaniei mass media, sute de mii de bărbați și femei s-au dus la Beijing aproape zilnic pentru a protesta și pentru a desfășura afișele ce cereau legalizarea grupului.⁴ Scriitoarea din Beijing, Jennifer Zeng, care trăiește în prezent în Australia, confirmă că ea a reușit să obțină informații secrete din mai multe surse, care arată că spre sfârșitul lunii aprilie 2001, au avut loc în jur de aproximativ 83 000 de arestări ale aderenților Falun Gong.

Existența unui mare număr de aderenți Falun Gong aflați în detenție secretă, arbitrar nelimitată, nu dovedește afirmațiile, dar opusul, absența unui asemenea grup de deținuți ar submina afirmațiile. Un grup extrem de important de persoane supuse capriciilor și puterii de stat, fără acces la nici o protecție a drepturilor lor, furnizează o sursă potențială pentru recoltarea de organe, împotriva voinței lor.

5) Represiunea

Represiunea împotriva Falun Gong include crearea de către președintele Jiang a unei forțe speciale, Biroul 610⁵ 6, pentru a lansa atacul în fiecare provincie, oraș, regiune, universitate, serviciu guvernamental și în întreg comerțul proprietate de stat. Mandatul lui Jiang pentru acest birou era de a “elimina” Falun Gong⁶. Asta includea trimiterea a mii și mii de practicanți în închisoare și în lagăre de muncă forțată, încă de la începutul verii anului 1999. Raportul din 2005 al Departamentului de Stat al Statelor Unite asupra Chinei⁷ arată, de exemplu, că forța sa polițienească conduce sute de centre de detenție cuprinzând 340 de centre de reeducare prin muncă, care doar ele au o capacitate de detenție de 300 000 de persoane. Raportul indică de asemenea că numărul estimat de practicanți Falun Gong morți în detenție era de la câteva sute la câteva mii.

Raportul recent asupra torturii⁸ al Raportorului special al ONU notează că: « Din anul 2000, Raportorul special și predecesorii săi au raportat guvernului Chinei 314 cazuri de prezumtive torturi. Aceste cazuri reprezintă mai mult de 1160 indivizi. Și “mai mult decât această cifră, trebuie notat că un caz trimis în 2003 (E/CN.4/2003/68/Add.1 para. 301) detalia relele tratamente și tortura presupusă a miilor de practicanți Falun Gong. »

În plus, raportul stipulează că 66% din victimele torturii și ale maltratărilor erau practicanți Falun Gong, restul victimelor, cuprinzând uiguri(11%), prostituate(8%), tibetani(6%), apărători ai drepturilor omului(5%), dizidenți politici(2%) și alții (persoane infectate cu VIH/SIDA și membri ai grupurilor religioase 2%).

Guvernele locale de pretutindeni au avut dreptul nelimitat de a aplica ordinele Beijing-ului din 1999. Asta a inclus numeroase înscenări pentru a demonstra populației din China că practicanții se sinucideau dându-și foc, își omorau și își mutilau membrii familiei și refuzau tratamentele medicale. Cu timpul această campanie a avut efectul dorit și mare parte, dacă nu chiar cea mai mare parte a chinezilor din țară au sfârșit clar prin a accepta punctul de vedere al PCC în legătură cu Falun Gong. Mai târziu, în 1999 Congresul Național al Poporului a dat noi legi privind Falun Gong retroactive și pretinzând că legalizează o lungă listă de acte ilegale comise contra membrilor săi.

⁴ “Failure admitted in crackdown”, South China Morning Post, April 22, 2000 By Willy Wo-Lap Lam

⁵ Anexa 6, (7 iunie, 1999) « Discursul tovarășului Jiang Zemin de la reuniunea Biroului politic al PCC, privind accelerarea, tratarea și reglementarea problemei FALUN GONG [Appendix 6, (June 7, 1999) “Comrade Jiang Zemin’s speech at the meeting of the Political Bureau of CCCC regarding speeding up the dealing with and settling the problem of ‘FALUN GONG’]

⁶ H. CON. RES. 188, CONCURRENT RESOLUTION, U.S

<http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188:>

⁷ U. .S. Department of State 2005 Country Reports on Human Rights Practices – China, March 8, 2006.

<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>

⁸ Comisia drepturilor omului:raportul Raportorului Special asupra torturii și a altor tratamente crude, inhumane, degradante sau care pedepsesc, Manfred Nowak , despre misiunea sa în China, din 20 noiembrie până în 2 decembrie 2005 (E/CN.4/2006/6/Add.6), la 10 martie 2006

<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>

O parte dintr-o transmisiune a biroului Washington Post din Beijing, două veri mai târziu (5 august 2001)⁹ ilustrează severitatea metodelor folosite de biroul 610 și de alți agenți ai regimului împotriva practicantilor Falun Gong:

“La un post de poliție din vestul Beijing-ului, Ouyang a fost dezbrăcat de hainele sale și interogată timp de cinci ore. El a spus: ‘Dacă răspundeam greșit, adică dacă nu spuneam ‘da’, mă loveau cu un baston electric’. Apoi, el a fost dus într-un lagăr de muncă forțată din periferiile vestice ale Beijing-ului. Acolo, paznicii i-au ordonat să stea în picioare în fața unui zid. Dacă se mișca îl electrocutau...” Dacă cădea de oboseală, îl electrocutau...”

“(Mai târziu) el a fost adus în fața unui grup de deținuți Falun Gong și s-a dezis de grup încă o dată, în timp ce camerele filmau. Ouyang a părăsit închisoarea și a fost trimis la ședințe de îndoctrinare. După 20 de zile de discuții despre Falun Gong, timp de 16 ore pe zi, el a fost “admis”. “Presiunea exercitată asupra mea era și este incredibilă”, a declarat el. “În timpul acestor ultimi doi ani, am văzut cele mai rele lucruri pe care le poate face omul. Noi suntem într-adevăr cele mai rele animale de pe pământ.”

Ownby a notat că organizațiile de drepturile omului “au condamnat în unanimitate campania brutală a Chinei împotriva Falun Gong și multe guverne din lume, inclusiv cel al Canadei, și-au exprimat îngrijorarea în legătură cu acest subiect. “El a citat raportul Amnesty International din anul 2000, care a notat că 77 de practicanți Falun Gong “au murit de la începerea represiunii în iulie 1999, sub paza poliției sau puțin după eliberarea lor, în împrejurări suspecte.””

6) Persoane neidentificate și dispărute

Arestările practicantilor Falun Gong, chiar dacă ele nu erau sub anumite aspecte decât obișnuita represiune chinezească având ca țintă nefericită Falun Gong, prezentau o caracteristică mai puțin obișnuită. Practicanții Falun Gong care veniseră de peste tot din țară, în Piața Tian'anmen, la Beijing, pentru a face apel sau a protesta, au fost arestați. Cei care și-au dezvăluit identitatea celor care i-au arestat, au fost trimiși spre localitățile lor de origine. Familiile lor erau automat asociate cu activitățile lor din Falun Gong și suportau presiuni pentru a-și adăuga și ei efortul de a-i obliga pe practicanți să renunțe la Falun Gong. Șefii lor de la serviciu, colegii, conducătorii guvernului local erau considerați responsabili și penalizați pentru faptul că acești indivizi mergeau să facă apel sau să manifesteze la Beijing.

Pentru a-și proteja familiile și a evita ostilitatea persoanelor din localitățile lor, mulți practicanți Falun Gong reținuți au refuzat să-și dezvăluie identitatea. Rezultatul a fost un număr important de practicanți Falun Gong aflați în închisoare a căror identitate autoritățile n-o cunoșteau. Mai mult, nici unul din apropiații lor nu știau unde se găsesc.

Chiar dacă acest refuz de a se identifica era într-un scop de protecție, este posibil ca asta să fi avut un efect contrar. Este mai ușor să persecuți o persoană despre care familia ignoră unde se află, decât o persoană a cărei familie cunoștea locul unde ea se afla. Această categorie reprezintă un grup de persoane extrem de lipsite de apărare, chiar și după normele chinezești.

Această categorie de persoane neidentificate au fost în special maltratate. În plus, ele au fost mutate de aici-colo în interiorul sistemului penitenciarelor chineze, fără nici o explicație dată prizonierilor.

Să fie această categorie cea care a devenit sursa de organe recoltate de la practicanți Falun Gong? Evident, simpla existență a acestei categorii nu ne indică una ca asta. Totuși, existența acestei categorii de populație furnizează o explicație bună pentru sursele de organe recoltate, dacă aceste afirmații sunt adevărate. Membrii acestei categorii ar putea dispărea pur și simplu, fără să afle cineva din afara sistemului penitenciar. Informații în legătură cu această categorie a persoanelor neidentificate și dispărute sunt atașate în anexa acestui raport.

⁹ Washington Post Foreign Service, “Torture Is Breaking Falun Gong: China Systematically Eradicating Group,” John Pomfret and Philip P. Pan, August 5, 2001.

<http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>

De fapt, există mulți practicanți Falun Gong dispăruți. O anexă a acestui raport stabilește o evidență a acestor dispariții. Dacă fiecare practicant Falun Gong ar fi prezent și ar putea fi numărat, afirmațiile cu care suntem confrunțați ar fi respinse. Dar o persoană poate să fie dată dispărută din motive foarte variate. Disparițiile sunt o violare a drepturilor omului pentru care regimul Chinez ar trebui să fie considerat responsabil. Dar ei nu sunt obligatoriu victime ale acestei violări a drepturilor omului.

Există toate motivele să se creadă că guvernul Chinei este responsabil de dispariția a numeroși practicanți Falun Gong. Aceste dispariții nu dovedesc afirmațiile cu care ei sunt confrunțați, dar, la fel ca și cu un număr important de alți factori, pe care i-am luat în considerare, ele sunt în conformitate cu aceste afirmații.

7) Surse de transplanturi

Există mult mai multe transplanturi decât surse identificabile. Noi știm că unele organe provin de la prizonierii executați. Foarte puține vin de la donori care și-au dat acordul și de la membrii familiei, dar cu toate aceste surse rămân goluri mari. Numărul prizonierilor executați și a surselor care și-au dat acordul nu corespunde în nici un fel cu numărul de transplanturi.

Numărul prizonierilor executați nu este făcut public. Noi lucrăm doar pornind de la estimările atașate în anexă. Aceste estimări, atunci când se ia în considerare totalitatea execuțiilor, sunt enorme, dar nici nu se apropie măcar de numărul total estimat al transplanturilor.

Cel puțin 98% din organele pentru transplanturi provin de la altcineva decât donorii din familie¹⁰. În cazul rinichilor, de exemplu, doar 227 din 40 393 de transplanturi – aproximativ 0,6% - care au fost făcute în China între anii 1971 și 2001, provin de la donorii din familii¹¹. Din motive culturale, cetățenii chinezi sunt reticenți în a-și dona vreun organ, când decedează. La această dată, în China, nu există nici un sistem organizat de donare de organe^{12 10}.

Guvernul chinez a fost de acord doar de anul trecut, să se folosească organele prizonierilor executați^{13 14}, deși asta se întâmplă de mulți ani. Când guvernul Chinei a aprobat folosirea organelor prizonierilor, regimul n-a pus nici o barieră pentru a împiedica vânzarea organelor recoltate de la “dușmanii statului”.

Conform dosarelor AI¹⁵, media prizonierilor executați între 1995 și 1999 era anual de 1680. Între 2000 și 2005, media anuală era de 1616. Numărul a crescut an de an, dar numărul mediu global pentru perioadele de dinainte și de după începerea persecuției Falun Gong este identic. Execuțiile nu pot să explice creșterea transplanturilor de organe în China, de când a început persecuția Falun Gong.

¹⁰ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> Life weekly, 2006-04-07

Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html&x=26&y=11>

¹¹ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 2002-12-05

Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

¹² http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006-05-05, China Daily) English

Pagină arhivă:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

¹³ “China to ‘tidy up’ trade in executed prisoners’ organs,” The Times, December 03, 2005

<http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558,00.html>

¹⁴ “Beijing Mulls New Law on Transplants of Deathrow Inmate Organs”,

<http://caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379> Caijing Magazine/Issue:147, Nov 28 2005

¹⁵ Indexul rapoartelor anuale AI: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html>, de aici se poate selecta raportul în fiecare an.

Conform rapoartelor publice, au existat aproximativ 30 de mii¹⁶ de transplanturi făcute în total în China înainte de 1999 și aproximativ 18500^{16 17} făcute în perioada celor șase ani dintre 1994 și 1999. Shi Bingyi, vicepreședinte al Asociației Medicale a Transplanturilor de Organe din China, a spus că au existat în jur de 90 de mii¹⁸ până în 2005, cu aproximativ 60 de mii de transplanturi mai mult pe perioada celor șase ani, între 2000 și 2005, după începutul persecuției împotriva Falun Gong.

Alte surse de transplant de organe identificate, donorii din aceeași familie care își dau acordul și persoane decedate datorită unui atac cerebral, au fost întotdeauna minime. În 2005, transplantul de rinichi viu provenind de la un membru al familiei furnizează 0.5% din totalul național de transplanturi¹⁹. Totalul donurilor decedați în urma unui atac cerebral pentru toți anii, în toată China, până în luna martie 2006, a fost de 9.^{19 20} Nu există nici o indicație a unei creșteri semnificative a uneia sau alteia din aceste categorii în acești ultimi ani. După toate aparențele, sursele identificate de transplant de organe care au produs 18500 de transplanturi de organe în perioada celor șase ani dintre 1994 și 1999 au produs același număr de organe pentru transplanturi din următorii șase ani, din 2000 până în 2005. Asta înseamnă că sursa celor 41500 de transplanturi din perioada celor șase ani dintre 2000 și 2005 nu este clară.

De unde vin toate aceste organe pentru toate aceste 41500 de transplanturi? Afirmatia despre recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong furnizează un răspuns.

Încă o dată, acest tip de ruptură între cifre nu demonstrează însă că afirmația despre recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong este adevărată, dar dacă din contră, ar exista o explicație exactă a sursei tuturor transplanturilor de organe, asta ar respinge afirmația. Dacă sursa tuturor transplanturilor de organe ar putea fi reconstituită până la donorii care și-au dat acordul sau la prizonierii executați, atunci afirmația ar fi respinsă, dar o asemenea reconstituire este imposibilă.

Estimările numărului de execuții din China sunt adesea mai mari decât cifrele bazate pe dosarele execuțiilor date publicității. Nu există nici un raport oficial chinez despre statisticile globale în materie de execuții capitale, ceea ce ar putea face ca totalul să fie supus unor evaluări.

O tehnică folosită de unii din cei implicați în estimarea execuțiilor capitale se bazează pe numărul de transplanturi. Pentru că se știe că cel puțin unele transplanturi vin de la prizonierii executați și că donorii din familie sunt puțini și rari, unii analiști au dedus, după numărul de transplanturi că execuțiile au crescut.

Acest raționament nu este convingător. Nu se poate estima numărul execuțiilor pornind de la transplanturi, cu atât mai puțin dacă execuțiile sunt singura sursă de transplanturi afirmată. Totuși, practicanții Falun Gong sunt o altă sursă afirmată. Este imposibil să se concluzioneze că acești practicanți nu sunt o sursă de organe pentru transplant în virtutea numărului de execuții de acolo unde numărul de execuții este dedus din numărul de transplanturi.

¹⁶ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=864> (China Biotech Information Net, 2002-12-02)

<http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> (China Pharmacy Net, 2002-12-05)

Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

<http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (People's Daily, 2004-09-07, from Xinhua News Agency)

¹⁷ "The Number of Renal Transplant (Asia & the Middle and Near East)1989-2000," Medical Net (Japan),

http://www.medi-net.or.jp/tcnet/DATA/renal_a.html

¹⁸ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Health Paper Net 2006-03-02)

Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.html+&x=32&y=11>

¹⁹ "CURRENT SITUATION OF ORGAN DONATION IN CHINA FROM STIGMA TO

STIGMATA", Abstract, The World Transplant Congress, <http://www.abstracts2view.com/wtc/>

Zhonghua K Chen, Fanjun Zeng, Changsheng Ming, Junjie Ma, Jipin Jiang. Institute of Organ Transplantation, Tongji Hospital, Tongji Medical College, HUST, Wuhan, China.

http://www.abstracts2view.com/wtc/view.php?nu=WTC06L_1100&terms=

²⁰ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html>, (Beijing Youth Daily, 2006-03-06)

Se pare că nu au funcționat decât 22²¹ de centre de transplant de ficat în China înainte de 1999, comparativ cu cel puțin 500 la mijlocul lui aprilie 2006^{22 12}. Numărul de transplanturi de ficat din întreaga Chină pare să fi fost de 135 înainte de 1998¹¹, în contrast cu mai mult de 4 mii¹⁸, doar în 2005. În ceea ce privește rinichii, creșterea este, de asemenea, semnificativă (3596¹¹ de transplanturi în 1998 și aproape 10 mii¹⁸ în 2005).

Creșterea numărului de transplanturi în China este acompaniată de o creștere a persecuției împotriva Falun Gong. Aceste creșteri paralele, în sine, nu confirmă afirmația, dar sunt conforme cu afirmația. Dacă paralela n-ar exista, această ipotetică nonexistență ar respinge afirmațiile.

8) Testele sanguine

Știm că practicanții Falun Gong aflați în detenție fac obligatoriu analize de sânge. Am auzit un număr atât de mare de mărturii în legătură cu asta, că aceste analize există fără nici o urmă de îndoială. De ce se întâmplă asta?

Practicanților nu li se spune. Puțin probabil ca aceste analize să se facă de dragul sănătății lor. De altfel, este inutil să se facă oamenilor analize de sânge sistematice doar ca măsură de precauție. În plus, sănătatea practicanților Falun Gong aflați în detenție este neglijată în multe alte moduri. Este neverosimil ca autoritățile să facă analize de sânge practicanților Falun Gong ca măsură de precauție pentru sănătatea lor.

Analiza sângelui este o condiție cerută pentru transplantul de organe. Donorii trebuie să fie compatibili cu destinatarii în așa fel ca anticorpii destinatarilor să nu respingă organele donatorilor.

Simplul fapt de a face o analiză sanguină nu confirmă că recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong are loc, dar opusul este adevărat. Dacă nu ar exista nici o analiză de sânge, afirmația ar fi respinsă. Recoltările de sânge în masă de la practicanții Falun Gong aflați în detenție elimină această șansă pentru o respingere.

9) Corpuri cu organe lipsă

Un anumit număr de membri ai familiilor practicanților Falun Gong care au murit în detenție, declară că au văzut rămășițele pământești ale celor dragi cu incizii chirurgicale și cu părți ale corpului lipsă. Autoritățile nu au dat nici o explicație logică pentru aceste cadavre mutilate.

Noi nu avem decât câteva exemple de astfel de cadavre mutilate. Nu avem nici o explicație oficială în legătură cu faptul pentru care au fost mutilate. Mutilarea lor este conformă cu o recoltare de organe. Nu putem ghici nici un alt motiv pentru care aceste cadavre ar fi fost mutilate și au părți ale corpului lipsă.

10) O mărturisire

Am întâlnit un martor care a spus că soțul ei, chirurg, i-a mărturisit că el personal a scos cornee de la aproximativ 2000 de prizonieri Falun Gong anesteziați, în China de nord-est, pe parcursul a doi ani, înainte de octombrie 2003, dată la care el a refuzat să continue. Chirurgul i-a explicat soției că nici un “donor” de cornee nu a supraviețuit experienței deoarece alți chirurghi le-au recoltat alte organe vitale și toate corpurile au fost apoi arse. Femeia nu este practică Falun Gong.

²¹ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

(People's Daily Net and Union News Net, 2000-10-17). Archived at:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

²² Conform ministrului sănătății, dl. Huang Jiefu, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> (Lifeweekly, 2006-04-07). Arhivă la:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%x=26&y=11>

Această mărturisire este la a doua mână. Femeia nu mărturisește ceva ce ar fi făcut ea. Mai degrabă ea povestește o confesiune teribilă pe care i-a făcut-o soțul ei.

Declarația acestui martor trebuie să fie evaluată din punctul de vedere al credibilității sale, ceea ce acest raport va face mai încolo. Aici noi putem să spunem doar că dacă aceasta poate fi crezută, ea poate reprezenta dovada în sine a afirmației.

11) Mărturisiri

Unul din noi a ascultat, cu un traducător autorizat în mandarină și engleză, înregistrările conversațiilor telefonice care au avut loc între funcționari și cei care au telefonat în numele comunității Falun Gong din Canada și din Statele Unite. Ei ne-au trimis copii autentificate ale transcrierilor în mandarină și în engleză. Exactitatea părților traduse de ei în acest raport a fost atestată de un traducător autorizat, d-nul C.Y., care lucrează ca traducător oficial pentru guvernul din Ontario. El atestă că a ascultat înregistrările conversațiilor la care se face referire în acest raport, că a citit transcrierile în chineză și versiunea conversațiilor traduse în engleză și că a verificat dacă transcrierile erau corecte și exacte. Înregistrările originale ale apelurilor telefonice sunt, de asemenea, disponibile. La 27 mai, unul dintre noi i-a întâlnit la Toronto pe doi dintre cei care au făcut aceste apeluri telefonice, pentru a discuta despre realizarea, relevanța înregistrării, exactitudinea traducerii din mandarină în engleză și despre alte caracteristici ale apelurilor.

Una din persoanele care a făcut aceste apeluri, “Doamna M.” a cărei identitate nu va fi dezvăluită pentru a evita riscul represaliilor împotriva membrilor familiei sale care se află încă în China, pe care o vom cita spre finalul acestui document, ne-a spus că la începutul lunii martie, 2006, ea a reușit să intre în legătură cu Biroul de Securitate din Shanxi. Interlocutorul său de acolo a spus că ei selecționau din rândurile deținuților, pentru donații de organe, tineri prizonieri, aflați în stare bună de sănătate. Dacă cei aleși nu puteau fi convinși prin viclenie să furnizeze probe de sânge pentru transplanturi reușite, funcționarul, cu o candoare fără înconjur, le cerea angajaților biroului să le ia probe cu forța.

În 18 sau 19 martie, 2006, M. a vorbit cu un reprezentant al Departamentului de Oftalmologie de la Spitalul Armatei de eliberare a Poporului din Shenyang, nord-estul Chinei, totuși ea n-a putut înregistra toată conversația. Notele sale indicau că persoana care s-a recomandat chiar ea ca fiind medicul șef al spitalului a spus că instituția făcea “numeroase operații de cornee.” Când M. a întrebat: “Ce vreți să spuneți?” Medicul șef a răspuns “.....pur și simplu, sunt recoltate din corpuri.”

La Spitalul Armatei 301, din Beijing, în aprilie 2006, o chirurgă i-a spus lui M. că făcuse ea însăși transplanturi de ficat și a adăugat că proveniența acestor organe era un “secret de stat”, cine dezvăluia sursa lor “putea să i se interzică să mai facă asemenea operații.”

Al doilea anchetator pentru Organizația Mondială pentru Investigarea Persecuției împotriva Falun Gong, va fi numit aici N.N. A dat telefoane din Statele Unite la aproximativ treizeci de spitale, centre de detenție și tribunale din toată China și a înregistrat mare parte din conversații, care au admis că folosiseră organe ale practicanților Falun Gong. Metodele sale, traducerile și așa mai departe, au fost notate de unul dintre noi, la 27 mai, în timpul întâlnirii noastre de la Toronto, iar însemnările sale au fost făcute aproape pe aceeași bază ca și cele ale lui M. și, în consecință, au fost acceptate de noi doi ca reprezentând cu exactitate ceea ce s-a spus în timpul convorbirilor telefonice. Același traducător autorizat a lucrat la aceste texte ale conversațiilor înregistrate.

Declarații ale spitalelor și centrelor de detenție prin intermediul convorbirilor telefonice

ORGANELE PRACTICANȚILOR FALUN GONG SUNT ÎNCĂ DISPONIBILE LA DISCREȚIE

Declarație din partea centrului de detenție din Mishan:

La 8 iunie 2006, un funcționar al centrului de detenție din orașul Mishan, provincia Heilongjiang, a admis că centrul avea cel puțin cinci sau șase prizonieri sub 40 de ani, disponibili ca donori de organe. Domnul Li de la centru a dat, de asemenea, detalii despre metoda lor de a selecta prizonierii Falun Gong ca donori pentru spitale:

1. Acest centru de detenție selecționa pe atunci furnizorii de organe și nu spitalul.
2. Atunci când a avut loc conversația, directorul centrului de detenție era persoana de contact pentru furnizorii de organe.
3. Testele de sânge erau făcute prizonierilor selecționați ca donori și mulți prizonieri nu știu scopul analizei de sânge.
4. Centrul de detenție are diverse mijloace de a obține eșantioane de sânge provenite de la “donorii” reticenți.

Spitalul Zhongshan din Shanghai: Un doctor de la acest spital, la jumătatea lunii martie a acestui an, a spus că toate organele de acolo vin de la practicanții Falun Gong.

Spitalul Qianfosha din Shandong: În martie, un medic din acest spital a lăsat să se înțeleagă, că avea organe de la persoane din Falun Gong și a adăugat că în aprilie va avea mai multe din “acest gen de corpuri...”

Spitalul Minzu din orașul Nanning: În mai, Dr. Lu de la acest spital a spus că în instituția sa nu se găseau organe de la practicanții Falun Gong și a sugerat interlocutorului să încerce la Guangzhou pentru a le obține. El a admis, de asemenea, că înainte mergea în închisori pentru a selecționa persoane din Falun Gong, în stare bună de sănătate, în jur de treizeci de ani, pentru a le folosi organele.

Universitatea de medicină din Zhengzhou, provincia Henan: La jumătatea lunii martie a acestui an, Dr. Wang de la acest centru a admis că “noi selecționăm toți rinichii tineri și sănătoși...”

Spitalul militar regional din Guangzhou: În luna aprilie a acestui an, Dr. Zhu de la acest spital a spus că avea atunci rinichi de tip B de la practicanți Falun Gong, dar că va avea “mai multe loturi” înainte de 1 mai și poate și mai mulți până în 20 mai sau mai târziu.

Centrul oriental de transplant de organe: La jumătatea lunii martie a acestui an, Song, medicul șef al acestui centru a mărturisit spontan faptul că spitalul său avea mai mult de zece “inimi care bat”. Interlocutorul a întrebat dacă asta însemna “corpuri vii” și Song a răspuns, “Da, așa este!”

Spitalul Tongji, din orașul Wuhan: Un funcționar de la acest spital i-a spus interlocutorului două săptămâni mai târziu că “nu e o problemă” pentru instituția sa, când acesta i-a spus “noi sperăm că furnizorii de rinichi sunt în viață. Ne interesează transplanturi de organe vii de la prizonieri, de exemplu, de la cei care practică Falun Gong. Se poate?”

Centre de detenție și curți de justiție:

Primul centru de detenție din orașul Qinhuangdao: Un funcționar de la acest centru, la jumătatea lunii mai a acestui an, i-a spus interlocutoarei că ar trebui să telefoneze la Tribunalul Poporului pentru a obține rinichi de la practicanți Falun Gong.

Curtea Intermediară a Poporului din Qinhuangdao: În aceeași zi, un funcționar de la tribunal a declarat că nu aveau rinichi vii de la practicanți Falun Gong, dar că avuseseră mai demult, în special în 2001.

Biroul Criminalistic al Curții Poporului din Jinzhou: În luna mai a acestui an, un funcționar de la curte i-a spus interlocutorului că în prezent accesul la rinichi de la Falun Gong depindea de “calificările” căutătorilor de organe.

Harta de mai jos a Chinei indică regiunile în care membri ai personalului serviciilor de detenție sau ai spitalelor au făcut mărturisiri prin telefon anchetatorilor:

Cea mai mare parte a extraselor de texte cu apelurile telefonice se află în anexe.

În scopul de a ilustra aceste apeluri, iată trei fragmente de conversație:

(1) Centrul de detenție din orașul Mishan, provincia Heilongjiang (8 iunie 2006)

M: Aveți furnizori [de organe] din Falun Gong...

Li: Da, am avut.

M: ...și acum?

Li: ... da

M: Putem să venim să alegem sau ni le furnizați direct?

Li: Vi le furnizăm noi.

M: La ce preț?

Li: Vom discuta când veți veni.

...

M: ... Câți [furnizori din Falun Gong] aveți în vârstă de mai puțin de 40 de ani?

Li: Un număr destul de mare.

...

M: Sunt bărbați sau femei?

Li: Bărbați.

...

M: Acum, câți aveți de la... [prizonieri] din Falun Gong?

Li: Șapte, opt, avem [cel puțin] șase acum.

M: Sunt de la țară sau de la oraș?

Li: De la țară.

(2) Spitalul Minzu din orașul Nanning din regiunea autonomă Guangxi (22 mai 2006):

M: Puteți să găsiți organe recoltate de la practicanți Falun Gong?

Dr Lu: Permiteți-mi să vă spun că nu avem nici un mijloc să facem rost de ele. Acum e dificil să faci rost de așa ceva în Guangxi. Dacă nu puteți să așteptați, vă sugerez să mergeți la Guangzhou, pentru că este foarte ușor pentru ei să le obțină. Sunt capabili să le caute în toată țara. Deoarece ei fac transplanturi de ficat, vor putea să facă rost în același timp și de un rinichi, e foarte ușor pentru ei s-o facă. Multe locuri care duc lipsă [de transplanturi] li se adresează pentru a obține ajutor...

M: De ce e așa de ușor pentru ei să le aibă?

Lu: Pentru că sunt o instituție importantă. Ei contactează sistemul judiciar în numele întregii universități.

M: Așadar, ei folosesc organe ale practicanților Falun Gong?

Lu: Exact...

M: Ceea ce foloseați înainte [organe ale practicanților Falun Gong] proveneau din centrele de detenție sau din închisori?

Lu: Din închisori.

M:...și erau de la practicanți Falun Gong sănătoși?

Lu: Absolut. Noi îi alegeam pe cei buni, pentru că asigurăm calitatea operațiilor noastre.

M: Asta înseamnă că alegeați personal organele.

Lu: Exact...

M: Ce vârstă are de obicei furnizorul de organe?

Lu: De obicei sunt în jur de treizeci de ani.

M: ...Așadar o să mergeți personal în închisoare să alegeți.

Lu: Așa e. Trebuie să facem selecția.

M: Ce se întâmplă dacă cel care este ales nu vrea să facă un test de sânge?

Lu: E sigur că ne va lăsa să facem testul.

M: Cum?

Lu: Vor găsi ei cu siguranță un mijloc. De ce vă îngrijorați? Acest gen de lucruri n-ar trebui să vă îngrijoreze. Au ei metodele lor.

M: Persoana respectivă știe că organele sale vor fi recoltate?

Lu: Nu, nu știe.

(3) Centrul oriental de transplanturi (numit de asemenea și Spitalul central nr. 1 din orașul Tianjin), (15 martie 2006);

N: Sunteți Song, medicul șef?

Song: Da, spuneți, vă rog...

N: Medicul său i-a spus că rinichiul este într-adevăr bun pentru că [furnizorul] practică ...Falun Gong.

Song: Bineînțeles. Toți care îi avem sunt de la cei care încă respiră și a căror inimă bate... Până în prezent, în acest an, noi avem mai mult de zece rinichi de acest fel.

N: Mai mult de zece rinichi de acest fel? Vreți să spuneți de la corpuri vii?

Song: Da, se poate spune și așa!

12) Perioade de așteptare

Site-urile de Internet ale spitalelor din China anunță un timp scurt de așteptare pentru transplanturile de organe. Transplanturile donatorilor morți de mai mult timp nu mai sunt viabile din cauza deteriorării organelor

după moarte. Dacă noi considerăm că aceste spitale spun adevărul, atunci ele ne indică faptul că există un anumit număr de persoane în viață care sunt disponibile ca sursă de organe, ca și cum ar fi la comandă.

Timpul de așteptare pentru transplatarea de organe la destinatarii de organe din China pare să fie mult mai scurt decât oriunde în lume. Site-ul de Internet al *China International Transplantation Assistant* un centru de ajutor pentru transplant internațional în China arată că «După doar o săptămână, este posibil să se găsească o donație (rinichi) de la un donor compatibil, timpul maxim de așteptare fiind de o lună...».²³ Și continuă: »Dacă ceva nu merge în legătură cu organul donorului, pacientul va putea să aleagă un alt organ de la un donor și va fi operat din nou într-o săptămână.»²⁴ Site-ul centrului oriental de transplant de organe *Oriental Organ Transplant Centre* declara la începutul lui aprilie 2006 că: «timpul de așteptare (pentru un ficat compatibil) este în medie de două săptămâni.»²⁵ Site-ul de pe Internet al spitalului din Changzheng (Marșul cel lung) Shanghai arată că: «...timpul de așteptare mediu pentru o ofertă de ficat este de o săptămână pentru toți pacienții».²⁶

În schimb, timpul mediu de așteptare în Canada era de 32 de luni în 2003 și în Columbia Britanică era încă și mai lung, de 52 luni.²⁷ Dacă timpul calculat de supraviețuire a unui rinichi este între 24 și 48 de ore și pentru un ficat de aproximativ 12 ore²⁸, prezența unei imense bănci de rinichi și de ficăți de la «donori» vii, trebuie să fie singurul mod prin care centrele de transplanturi din China pot să asigure o atât de scurtă durată a timpului de așteptare pentru clienții lor. Timpii de așteptare anunțați pentru organe perfect compatibile uimitor de scurți sugerau existența atât a unui sistem computerizat de găsire a organelor compatibile cât și o mare bancă de eventuali «donori» în viață.

Anunțurile nu identifică practicanții Falun Gong drept sursă a acestor organe, dar nu există nici o altă sursă identificată. Chiar și faptul că practicanții Falun Gong sunt o sursă a acestor organe este doar o afirmație, este singura afirmație pe care noi o avem. Nu a fost identificat nici un alt grup mare de persoane în viață ca fiind sursă de organe în număr suficient pentru a satisface marele număr de cereri de transplanturi furnizate în prezent în China.

13) Informații incriminatorii pe site-urile de Internet

O parte din documentația disponibilă pe site-urile de Internet ale diverselor centre de transplanturi din China înainte de 9 martie 2006 (când afirmațiile în legătură cu colectarea de organe au pătruns în mass-media canadiană și peste tot în lume) este în egală măsură acuzatoare. Bineînțeles, o bună parte din această informație a fost între timp schimbată. Așa că aceste comentarii vor face referință doar la site-urile care pot fi găsite în locuri arhivate, cu locurile acestor site-uri care pot să fie identificate în comentarii sau în notele din subsolul paginii. O cantitate uimitoare de material acuzator este încă disponibilă pentru navigatorii pe Internet, acum, în ultima săptămână a lui iunie 2006. Semnalăm aici doar câteva exemple.

(1) Site-ul Internet *China International Transplantation Network Assistance Centre* (<http://en.zoukiishoku.com/>) (Orașul Shenyang)

²³ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm> Pagină arhivată:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.htm&x=19&y=11>

²⁴ <http://en.zoukiishoku.com/list/volunteer.htm> Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm+&x=8&y=9>

²⁵ Prima pagină a fost schimbată. Pagină arhivă:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

²⁶ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Pagină arhivă:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

²⁷ Registrul Canadian de transplanturi de organe, Institutul Canadian pentru informații despre sănătate (http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt), July 2005

²⁸ Donor Matching System, The Organ Procurement and Transplantation Network (OPTN)

<http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

La 17 mai 2006, acest site spunea, în versiunea engleză (versiunea în mandarină, evident, a dispărut după 9 martie) că centrul a fost deschis în 2003 la Primul Spital Afiliat la Universitatea de Medicină din China “...special pentru prietenii din străinătate. Cea mai mare parte a pacienților vin de peste tot din lume”. Prima frază care prezintă site-ul²⁹ declară că se pot găsi imediat furnizori de viscere (definiția din dicționar: “organe interne moi...inclusiv creier, plămâni, inimă, etc...”)³⁰ La o altă pagină³⁰ a aceluiași site, se poate găsi această declarație: “...numărul de transplanturilor de rinichi este de cel puțin 5000 pe an, în întreaga țară. Atâtea transplanturi sunt posibile datorită sprijinului dat de guvern. Curtea supremă a poporului, ofițerul legii supreme a poporului, poliția, puterea judecătorească, serviciul de sănătate și administrația civilă au emis în colaborare o lege pentru a se asigura că donațiile de organe sunt sprijinite de guvern. Acest lucru este unic în lume.”

În secțiunea de “întrebări și răspunsuri” a site-ului, se poate citi:

“Înainte de transplantul unui rinichi viu, asigurăm funcția renală a donorului. Astfel, asta este mai sigur decât în alte țări, în care organul nu provine de la un donor viu.”³¹

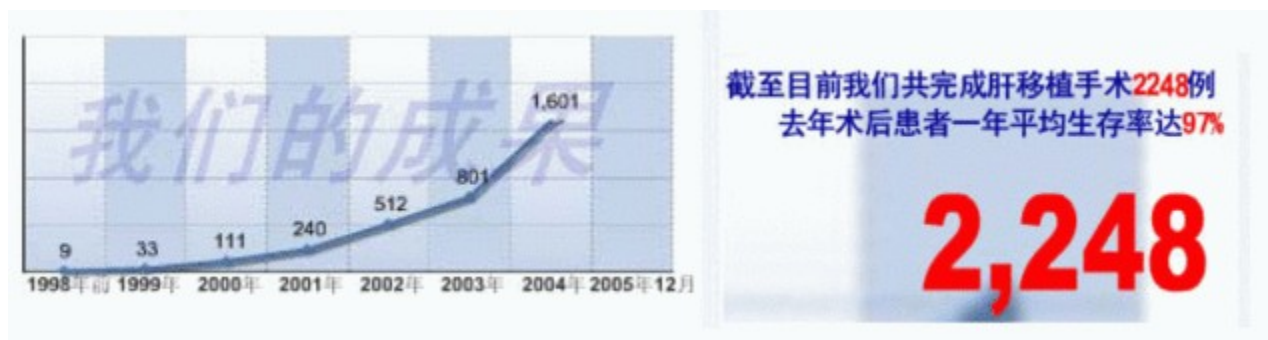
“Î: Provin organele pentru transplantul de pancreas de la un pacient aflat în moarte cerebrală?”

“R: Organele de la noi nu provin de la victime aflate în moarte cerebrală pentru că starea organului ar putea să nu fie bună.”³²

(2) Site-ul Internet *Orient Organ Transplant Centre Website*

(<http://www.ootc.net>) (Orașul Tianjin)

Pe o pagină, care a fost schimbată la jumătatea lui aprilie (dar poate fi încă consultată în arhive²⁵), se putea citi afirmația următoare: “Din ianuarie 2005 până astăzi, noi am făcut 647 de transplanturi de ficat – 12 dintre ele au fost făcute în această săptămână; timpul de așteptare mediu este de 2 săptămâni.” Un grafic, care de asemenea a fost scos aproape în același timp (dar este totuși accesibil în arhive³³), arată diferența dintre epoca de început a transplanturilor, în 1998 (când nu s-au putut face decât 9 transplanturi) și 2005, când au putut fi realizate cu bine 2248³⁴ de transplanturi.

Spre deosebire, potrivit Registrului Canadian de Inlocuire a Organelor²⁷, totalul tuturor transplanturilor de organe în Canada în 2004 a fost de 1773.

²⁹ Pagina inițială a fost schimbată. O versiune mai veche cu această declarație specifică poate fi găsită totuși în arhivele internetului:

<http://web.archive.org/web/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com/>

³⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm> sau folosiți versiunea de la:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

³¹ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa.htm> sau folosiți versiunea de la:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa.htm&x=27&y=10>

³² <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> sau folosiți versiunea de la:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

³³ Prima pagină a fost schimbată. Arhivă la:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_achievement.jpg

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc2.png

³⁴ Prima pagină a fost schimbată. Arhivă la:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_case.jpg

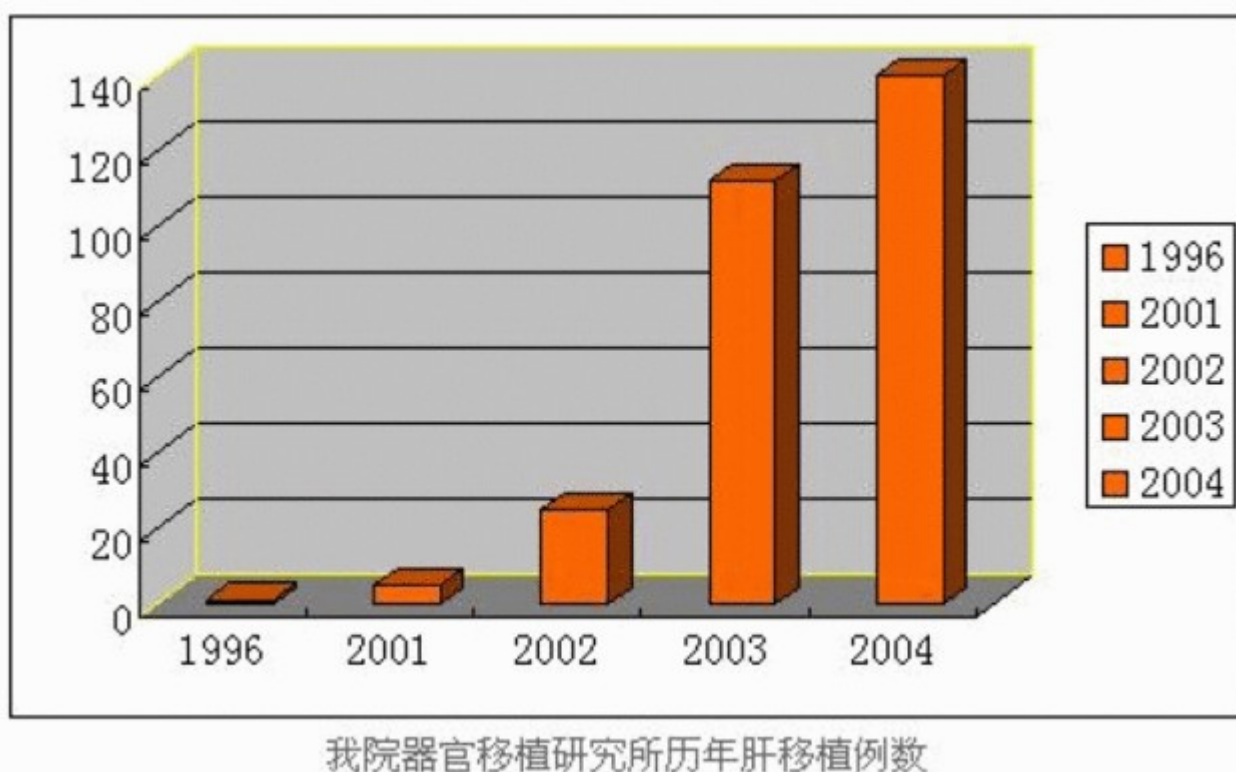
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

(3) Site-ul de Internet *Jiaotang University Hospital Liver Transplant Centre Website* (<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>) (Shanghai)

Într-un text din 26 aprilie 2006³⁵ (<http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml>) site-ul de Internet spune, în parte: « Transplanturile de ficat (aici) sunt 7 cazuri în 2001, 53 în 2002, 105 cazuri în 2003, 144 în 2004, 147 de cazuri în 2005 și 17 cazuri în ianuarie 2006 »

(4) Site-ul de Internet: *Website of Changzheng Hospital Organ Transplant Centre*, affiliated with n°2 Military Medical University [afiliată la Universitatea medicală militară NO.2] (<http://www.transorgan.com/>) (Shanghai)

O pagină a fost îndepărtată după 9 martie 2006 (este disponibilă la pagina de arhive Internet³⁶). Ea conține următorul grafic, care descrie numărul de transplanturi de ficat realizate de acest centru în fiecare an.

În partea de sus a formularului intitulat “Cerere de transplant de ficat”³⁷ se poate citi: “...În prezent, pentru un transplant de ficat, onorariile pentru operație și cheltuielile de spitalizare costă în jur de 200 000 de yuani (66.667 de dolari canadieni) și timpul de așteptare în medie pentru un ficat este de o săptămână pentru toți pacienții din spitalul nostru...”

14) Interviu cu victime

Am condus un număr de interviuri cu victimele represiunii Falun Gong în China care acum locuiesc în Canada. Aceste interviuri au dezvăluit activități ale autorităților care, cu toate că erau neconcludente luate separat, în context cu tot ce am luat noi în considerare, întăreau și erau în acord cu afirmațiile de până atunci.

³⁵ <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> Arhivă la:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

³⁶ Legătura de la pagina scoasă în martie 2005 se găsește în arhivele Internetului la:

http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

³⁷ <http://www.transorgan.com/apply.asp>,

Arhivă la:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

(1) Doamna Yuzhi Wang, Vancouver

Unul dintre noi s-a întâlnit cu doamna Wang, în Toronto, pe 27 mai, într-un spațiu al Universității din Toronto și a audiat istoria ei personală, deosebit de tulburătoare. Pentru că era practicantă Falun Gong și, prin urmare, devenită deodată “dușman al poporului” doar la mijlocul lui 1999, ea și-a petrecut cea mai mare parte a timpului între 2000 și sfârșitul lui 2001 în lagăre de muncă, cu 20-25 de persoane îngrămădite într-o celulă de aproximativ 15 metri pătrați. Spre finele anului 2001, aproape moartă datorită diferitelor forme de tortură aplicate o lungă perioadă de timp, din cauză că nu a renunțat la crezurile ei, a fost trimisă la spital pentru “tratament”, care a inclus aproape 3 luni de hrănire forțată, după care, din disperare, a început greva foamei și a primit chiar mai multe bătăi din partea bătaușilor de la biroul 610.

În Harbin, Wang a fost amănunțit examinată la câteva spitale iar doctorii examinatori au indicat că avea organe vătămate. Mai târziu, când a surprins un doctor spunând că ea nu-și va mai reveni, angajatul biroului 610 “și-a pierdut deodată interesul pentru mine și (în cele din urmă) am reușit să scap din spital”. Când i s-a restabilit sănătatea, a găsit o cale să se mute într-o țară din Orientul Mijlociu, dar chiar și acolo agenții 610 au încercat să o răpească întrucât critica regimul Jiang turiștilor din China care erau în vizită. Wang acordă multe mulțumiri oficialilor canadieni de la emigrări, de acolo, pentru că au intervenit și i-au acordat posibilitatea să vină în Canada ca refugiat. Ea este convinsă că a supraviețuit doar pentru că cei care au ținut-o captivă în Harbin au tras concluzia că nu vor obține profit prin vinderea organelor ei, despre care, au concluzionat ei că erau vătămate din cauza „tratamentelor” lor.

(2) Domnul Xiaohua Wang, Montreal

Cu ocazia întâlnirii domnului Wang, pe 27 mai, el a furnizat o declarație detaliată asupra perioadelor de persecuție din partea oficialilor, între 2001-2002. Totul a început când poliția l-a arestat într-o instituție de design din orașul Kunming, unde a lucrat ca inginer, i-au percheziționat casa, i-au furat computerul și l-au dus în închisoare. Soția și copilul său de 2 ani nu au putut decât să țipe în urma mașinii de poliție care se depărta. În închisoare era bătut până la inconștiență de deținuții pe termen lung, din ordinul gardianului, al cărui text repetat în continuu era: “Bătaia este singura cale de a trata (Falun Gong)”.

Mai târziu, Wang a fost transferat la centrul local de “spălare a creierului” (traducere unu la unu din chineză). Când a fost eliberat, el a fugit, fără familie, într-o regiune îndepărtată, unde și-a găsit de lucru până a fost din nou arestat ca “cel mai căutat infractor” al biroului 610. A ajuns în lagărul de muncă forțată #2 Yunnan, care producea pietre prețioase și cristale artificiale pentru export, prin aplicarea oxidului de crom în procesul de producție. Pentru că a refuzat să renunțe la Falun Gong, Wang a fost ținut acolo aproape 2 ani. Părul i-a încărunțit de la expunerea constantă la chimicale și de la cele 16 ore de muncă zilnic.

În ianuarie 2002, spitalul local a realizat o examinare fizică completă asupra fiecărui prizonier Falun Gong, incluzând electrocardiogramă, radiografiere a întregului corp, teste la plămâni, sânge și rinichi. Înainte de aceasta poliția i-a spus: “Partidului comunist îi pasă într-adevăr de tine. Vrea să transforme Falun Gong cu orice preț”. El a colaborat, știind prea puțin despre scopul real al testelor, pe atunci. În mod miraculos, a reușit să iasă din China și a ajuns în Canada, la începutul anului 2005. El admiră, de asemenea, funcționarii de la biroul canadian de emigrări pentru că l-au scos prompt din țară atât pe el cât și familia lui.

(3) Doamna Na Gan, Toronto

Doamna Gan lucra ca ofițer vamal la Aeroportul Internațional din Beijing de 11 ani până la jumătatea lui iulie 1999, când ea și alți 5 practicanți Falun Gong au încercat să se folosească de dreptul lor prevăzut prin constituție fiecărui cetățean de a înainta o petiție la un sediu al PCC din centrul Beijingului. Poliția i-a bătut și i-a târât pe toți în niște autobuze. Mai apoi, ea a mai fost închisă încă de 5 ori pentru că a refuzat să renunțe la Falun Gong. Când un psihiatru a examinat-o, într-un spital, și a diagnosticat-o normală mintal, poliția a mai ținut-o într-o cameră încuiată încă 8 zile, cu pacienți care țipau. Mai târziu, când a desfăcut un afiș, în Piața Tiananmen, pe care scria ”Adevăr-Compasiune-Toleranță”, a fost lovită de poliție. Când a fost iar închisă, a fost bătută de alți prizonieri la ordinele funcționarilor și obligată să stea ore întregi în ninsoare fără o haină mai groasă.

În martie 2000, incidentul cu afișul i-a adus o condamnare de un an, arest la domiciliu, excluderea din partidul comunist și suspendarea salariului. Până la sfârșitul anului, era iarăși într-o celulă aglomerată cu mai mulți practicanți Falun Gong. Când a refuzat să citească tare un articol care defăima Falun Gong, un polițist a lovit-o în mod repetat în cap. Apoi a fost mutată în lagărul de muncă forțată pentru femei, din Beijing, unde, tratamentul era atât de sever încât a semnat un angajament că renunță la Falun Gong. A reușit să plece din China în Canada, ca emigrant, de frica persecuției ulterioare din mai 2004, dar fără soțul și fiica ei.

Observațiile doamnei Gan în legătură cu recoltarea de organe sunt probabil neconcludente. Numeroși prizonieri Falun Gong închiși cu ea la Beijing - unele celule având nu mai puțin de 30 de femei - erau identificați numai prin numere de 4 cifre. Într-o noapte ea a fost trezită de zgomote, ca să realizeze în dimineața următoare că unii dintre prizonierii numerotați au fost târați afară din celulă și nu s-au întors niciodată. În cazul acesta nu s-ar putea trage, cu adevărat, cea mai rea concluzie, fără a se cunoaște mai mult. Cinci luni, la mijlocul anului 2001, ea a făcut parte din echipa de muncă forțată de aproximativ 130 femei, în principal prizoniere Falun Gong. Numai membrii Falun Gong erau luați de soldați, la un spital de poliție din apropiere pentru teste de sânge și urină, raze X și controale de ochi. Această atenție medicală i se părea atunci ceva complet neobișnuit față de orice experiență avută în lagăr. Abia mai târziu a aflat de recoltarea de organe care avea loc în China.

15) Încalcări generale ale drepturilor omului

Practicanții Falun Gong nu sunt singurele victime ale încălcării drepturilor omului în China. Este incontestabil că organele prizonierilor condamnați la moarte sunt recoltate după execuție.

Pe lângă Falun Gong, alte ținte principale de violare a drepturilor omului, sunt tibetanii, creștinii, uigurii, militanții pentru democrație și apărătorii drepturilor omului. Prevederi ale mecanismelor legii menite să prevină încălcări ale drepturilor omului, ca de exemplu, un sistem judiciar independent, acces la consiliere pe timpul detenției, habeas corpus (drept care garantează libertatea individuală și protejează împotriva arestării arbitrare, permițând arestatului să ceară prin avocatul său să apară în fața unui magistrat care urmează să decidă asupra legalității arestării), dreptul la proces public, sunt, foarte evident, absente în China. China, conform constituției sale, este condusă de partidul comunist. Nu este condusă de lege.

Acest model general al violării drepturilor omului, ca și mulți alți factori, nu demonstrează în sine afirmațiile, dar înlătură un element de contestare. Este imposibil să spui despre aceste afirmații că nu sunt în pas cu tabloul general al drepturilor omului în China. În timp ce afirmațiile, în sine, sunt surprinzătoare, ele sunt mai puțin surprinzătoare într-o țară care are astfel de date asupra drepturilor omului ca în China, decât ar fi în multe alte țări.

16) Considerații financiare

În China, transplantul de organe este o afacere foarte profitabilă. Putem urmări cursul banilor oamenilor care plătesc pentru transplantul de organe la anumite spitale care efectuează transplanturile, dar nu putem merge mai departe de atât. Nu știm cine obține banii pe care îi primește spitalul. Li se plătesc doctorilor și asistentelor angajați în recoltarea aceasta criminală de organe sume exorbitante pentru crimele lor? La această întrebare ne-a fost imposibil să răspundem, de vreme ce nu aveam nici o cale să aflăm unde mergeau banii.

Pagina de Internet a Centrului de Asistență a Rețelei Internaționale de Transplanturi din China (<http://en.zoukiishoku.com/>) (orașul Shenyang)

Înainte de ștergerea de pe site³⁸ indicată în aprilie 2006, volumul profiturilor pentru transplanturi era sugerat în următoarea listă de prețuri:

Rinichi 62,000 US\$

Ficat 98,000-130,000 US\$

Ficat-rinichi 160,000-180,000 US\$

Rinichi-pancreas 150,000 US\$
Plămâni 150,000-170,000 US\$
Inimă 130,000-160,000 US\$
Corneea 30,000 US\$

O modalitate standard de a investiga orice acuzație de crimă în momentul în care banii schimbă mâna este de a urmări traseul. Dar pentru China, ușile ei închise înseamnă că a merge pe traseul banilor e imposibil. Neștiindu-se unde merg banii, nu se poate dovedi nimic. Dar nici nu se poate contesta nimic, inclusiv aceste afirmații.

17) Corupție

Corupția este o problemă majoră pe tot cuprinsul Chinei. Instituțiile de stat sunt uneori conduse în beneficiul celor care răspund de ele, mai degrabă decât în beneficiul oamenilor.

Spitalele militare din țară operează independent de Ministerul Sănătății și, în timp ce numărul transplanturilor efectuate în aceste instituții este un secret, noi am înțeles că este mare. Traficul cu organe vitale de la practicanții Falun Gong ar fi în acord cu numeroase alte activități comerciale din armata chineză, mai ales în anii până în 2004, pe timpul când Jiang era președintele Comisiei Militare a țării.

Corupția larg răspândită a instituțiilor oficiale din China ridică întrebarea că dacă recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong, are loc, atunci acesta este rezultatul politicii oficiale sau rezultatul dorinței de profit a spitalelor individuale, care se folosesc de lipsa de apărare a practicanților Falun Gong din regiunile lor. Politica de represiune împotriva Falun Gong înseamnă că ei sunt închiși fără a avea drepturi, și la dispoziția autorităților corupte. Instigările la ură împotriva Falun Gong și dezumanizarea la care sunt supuși înseamnă că ei pot fi măcelăriți și uciși fără remușcări de către cei fac jocul acestei propagande de ură oficială.

Pentru noi e greu să fim absolut siguri dacă recoltarea de organe de la practicanții Falun Gong are loc datorită politicii oficiale sau a corupției neoficiale. Oficialitățile chineze, care teoretic răspund de țară, au uneori dificultăți majore în a depista dacă există corupție, ca să nu mai vorbim de cum să pună capăt acestui lucru. Pentru noi, din afară, este mai ușor să formulăm o concluzie despre faptul că recoltarea de organe are loc sau nu, decât să decidem dacă această practică, dacă există, este rezultatul politicii sau corupției.

18) Legislație

În luna martie, China a emis o legislație, cu intrare în vigoare pe 1 iulie, prin care interzice vânzarea organelor umane și cere donatorilor să-și dea consimțământul scris pentru ca organele lor să fie transplantate. Legislația e numită “reglementare provizorie”. Mai mult, legile limitează chirurgia transplantului la anumite instituții. Aceste instituții trebuie să verifice că organele provin din surse legale. Comisiile de etică a transplanturilor din spitale trebuie să aprobe toate transplanturile anticipate.

Această legislație este binevenită. Totuși, tocmai emiterea ei scoate în evidență faptul că nu există o asemenea legislație acum, transplanturile de organe fiind realizate necontrolat. Iarăși, tocmai această lipsă a legilor, deși nu dovedește afirmațiile, înlătură un posibil element de contestare. Absența oricărui constrângeri legale asupra transplanturilor de organe în China ca afirmațiile pe care se concentrează acest raport să fie mai ușor de acceptat.

Până la 1 iulie, legea chineză a permis cumpărarea și vânzarea de organe. Legea chineză nu a cerut donatorilor să-și dea permisiunea scrisă pentru ca organele lor să fie transplantate. Nu existau restricții asupra instituțiilor care se puteau angaja în recoltarea de organe sau transplanturi. Până la 1 iulie nu era nici o

³⁸ Totuși, puteți accesa pe Internet pentru a găsi publicată de acest website în martie 2006:

<http://archive.edoors.com/render.php?url=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+&x=16&y=1>

cerință ca instituțiile angajate în transplanturi să verifice dacă organele care urmau transplantate proveneau din surse legale. Nu exista nici o obligație de a avea o comisie etică a transplanturilor care să aprobe anticipat transplanturile.

De asemenea, faptul că legislația a intrat în vigoare pe 1 iulie, nu înseamnă că problema, dacă a existat, a încetat să existe de la acea dată. În China, este o diferență mare între adoptarea unei legislații și implementarea ei. Să luăm un exemplu evident: Constituția din 1982 a Chinei prevede ca poporul chinez să transforme China într-o țară cu un înalt nivel de democrație. Au trecut 24 de ani de la adoptarea acestui angajament pentru democrație. Totuși China este departe de a fi democratică.

Simplul fapt că acum China are în vigoare legislația asupra transplanturilor de organe nu înseamnă, prin acest fapt în sine, că legislația este implementată. Într-adevăr, datele generale asupra implementării noii legislații sunt de așa o natură că vechile practici de transplanturi de organe, oricum se petrec ele, se pare că mai continuă încă, cel puțin în anumite locuri în China.

G. Credibilitate

Am tras concluzia că mărturisirile verbale din transcrierile interviurilor realizate de investigatori au credibilitate. Noi nu avem motive pentru îndoieli asupra autenticității acestor interviuri cu persoanele care au pretins că sunt intervievate la timpul și în locurile indicate și nici îndoieli că transcrierile nu ar reflecta în mod exact ceea ce s-a spus.

În plus, conținutul relatărilor în sine are credibilitate. Printre altele, evaluate în lumina recentul scandal internațional despre afirmațiile privind colectarea de organe în timp ce Olimpiada din 2008 de la Beijing se apropie, mărturisirile făcute de diferite instituții contravin intereselor de reputație ale guvernului Chinei care încearcă să convingă comunitatea internațională de faptul că uciderea pe scară largă pentru organele lor a prizonierilor Falun Gong nu s-a petrecut

Mărturisirea soției chirurgului - complice după cum reiese, la recoltarea de organe de la practicații Falun Gong - a fost pentru noi credibilă, în parte datorită detaliilor sale extreme. Oricum, aceste detalii au ridicat de asemenea o problemă pentru noi, deoarece au furnizat o cantitate apreciabilă de informație, a cărei confirmare independentă este imposibilă. Am avut ezitări în a ne baza constatările de la o singură sursă de informații. Așa că, în cele din urmă ne-am bazat pe acea porțiune din mărturia acestui martor, care a putut fi confirmată și care era în concordanță cu alte probe, mai degrabă decât luând-o în considerare ca sursă unică de informație.

În cursul acțiunii noastre am întâlnit oameni sceptici la aceste afirmații. La baza acestui scepticism stau diverse cauze. Unele scepticisme amintesc de declarația din 1943 a lui Felix Frankfurter, judecător la Curtea Supremă de Justiție către un diplomat polonez, ca reacție la cele spuse de Jan Karski despre Holocaust. Frankfurter a spus:

“Eu nu am spus că acest tânăr minte. Am spus doar că nu am fost capabil să cred ceea ce mi-a spus el. Există o diferență.”

Afirmațiile de aici sunt atât de șocante, încât par aproape imposibil de crezut. Aceste afirmații, dacă sunt adevărate, ar reprezenta o formă grotescă a răului, care în ciuda tuturor deprăvărilor la care a asistat omenirea, ar fi ceva încă neîntâlnit pe această planetă. Oroarea dusă spre extreme ne face să lunecăm spre a nu crede. Dar acea formă de a nu crede, nu înseamnă că afirmațiile ar fi false.

H. Investigații ulterioare

Evident, acest raport nu reprezintă concluzia finală legată de acest subiect. Sunt multe lucruri pe care noi, dacă s-ar fi ivit oportunitatea, le-am fi făcut mai degrabă înaintea terminării raportului. Dar asta ar însemna căutarea unor căi de investigație la care în prezent nu avem acces. Vor fi binevenite orice comentarii asupra conținutului sau orice informații suplimentare pe care persoanele sau guvernele doresc să le furnizeze.

Am dori să vedem înregistrările transplanturilor din spitale chinezești. Există consimțământul în dosare? Sunt înregistrate sursele de unde provin organele?

Donorii pot supraviețui multor forme de operații de transplant. Nimeni nu poate supraviețui unei donări de ficat întreg sau de inimă. Dar donările de rinichi în mod normal nu sunt fatale. Unde sunt donorii supraviețuitori? Am dori să facem o eșantionare aleatoare a donărilor, pentru a vedea, dacă i-am putea localiza pe donori.

Membrii de familie ai donatorilor decedați ar trebui de asemenea să aibă cunoștință despre consimțământul donatorilor. De altfel, membrii familiei ar fi trebuit să-și fi dat ei înșiși consimțământul. Și în acest caz, am dori să facem o eșantionare aleatoare a membrilor apropiați ai familiei donatorilor decedați, pentru a vedea, dacă familiile fie au consimțit ele însele pentru efectuarea donării, sau dacă au fost conștiente de consimțământul donatorului.

În anii recentți, China s-a angajat într-o expansiune majoră a facilităților legate de transplanturile de organe. Această expansiune este posibil să fi fost însoțită de studii de fezabilitate, care să identifice sursele de organe. Am dori să vedem aceste studii de fezabilitate.

Ideal ar fi să întreprindem în continuare cercetări, înainte de a ajunge la vreo concluzie fermă. Dar chiar disponibilitatea de angajare în investigații ulterioare, necesită formularea unor concluzii provizorii. Dacă acum am putea decide, că în declarații nu ar exista ceva real, am putea foarte bine în continuare trage concluzia, că o investigare suplimentară ar fi lipsită de sens.

I. Concluzii

Bazându-ne pe cele știute acum, am ajuns la trista concluzie, că afirmațiile sunt adevărate. Noi credem că au existat și că se mai practică și astăzi încă, pe scară largă, depozitari de organe în cazul practicanților Falun Gong, împotriva voinței acestora.

Am ajuns la concluzia că guvernul Chinei și agențiile sale, în special spitalele, dar și centrele de detenție și “tribunalele poporului” începând cu 1999, au ucis în numeroase părți ale țării un număr mare, dar necunoscut de practicanți Falun Gong, care sunt prizonieri datorită convingerilor lor. Contrar voinței lor, s-a pus stăpânire în mod virtual pe organele lor vitale, incluzând inimi, rinichi, ficat și cornee, care au fost vândute la prețuri ridicate, uneori cetățenilor străini, care în mod normal, în țările lor se confruntă cu așteptări îndelungate până la primirea unor astfel de organe de la donori voluntari.

Nu putem estima câte dintre victime au fost mai întâi condamnate în tribunale legale pentru vreo ofensă serioasă sau nu, pentru că astfel de informații par a nu fi disponibile nici națiunii chineze și nici străinilor. Din câte se pare, multe ființe umane - aparținând unei organizații voluntare pașnice, care a fost scoasă în afara legii în urmă cu 7 ani de către președintele Jiang [Zemin], deoarece conform gândirii sale, aceasta ar fi putut amenința dominația Partidului Comunist Chinez - au fost în realitate executate de către medici, pentru organele lor.

Concluzia noastră nu a rezultat din vreo probă anume, luată în mod individual, ci mai degrabă din punerea cap la cap a tuturor probelor pe care le-am luat în considerare. Fiecare fragment de probă luat în considerare, este prin el însuși verificabil și în cele mai multe cazuri, incontestabil. Puse laolaltă, ele asamblează o panoramă condamnată. Îmbinarea lor este cea care ne-a convins.

J. Recomandări

1) În mod evident: dacă recoltarea de organe, de la practicanții Falun Gong, are loc, împotriva voinței acestora, în modul în care credem noi, ar trebui să înceteze.

2) Recoltarea de organe de la donori împotriva voinței acestora, fie în mod sistematic sau pe scară largă, constituie o crimă împotriva umanității. Cu resursele și informațiile care ne stau la dispoziție, nu suntem în

măsură să conducem o investigație criminală. Autoritățile penale din China ar trebui să investigheze aceste afirmații în vederea posibilei acuzări.

3) Organizațiile guvernamentale, non-guvernamentale și inter-guvernamentale de drepturile omului, care se bucură de o capacitate de investigație mult mai bună decât a noastră, ar trebui să ia în mod serios aceste afirmații și să stabilească pe cont propriu, dacă acestea sunt adevărate sau nu.

4) Articolul 3 din Protocolul Națiunilor Unite referitor la Prevenirea, Suprimarea și Pedepsirea Traficului de Persoane, interzice, printre alte practici, ... scoaterea organelor. Guvernele ar trebui să ceară agenției relevante din cadrul ONU (noi am sugera Comitetului ONU Impotriva Torturii și Raportorului Special asupra Torturii) să investigheze dacă guvernul Chinei s-a angajat, sau este angajat în prezent în violarea vreunui termen al Articolului 3. Dacă este așa, pașii necesari pentru căutarea unui remediu ar trebui inițiați cu grabă deliberată.

5) Până la implementarea efectivă a legii chinezești referitoare la transplanturile de organe, guvernele străine nu ar trebui să acorde vize acelor medici din China, care intenționează să călătorească în străinătate în scopul instruirii în transplanturi de organe sau părți de corp. În toate țările străine ar trebui să existe interdicție permanentă de intrare pe teritoriul lor, pentru orice medic din China, despre care se știe că este implicat în traficul de organe de la prizonieri.

6) Toate statele ar trebui să-și înăsprească legile împotriva crimelor reprezentate de traficul de organe. Legile ar trebui să ceară medicilor să raporteze autorităților țărilor lor orice semnale care sugerează, că un pacient a obținut un organ de la o persoană căzută victimă traficului de peste hotare, incluzând persoanele aflate în detenție în străinătate.

7) Toți ar trebui să prevină și în final să-și descurajeze compatrioții să obțină transplanturi de organe în China, până când legislația chineză asupra transplanturilor de organe nu va fi implementată în mod riguros. Statele ar trebui, dacă este necesar, să refuze eliberarea de pașapoarte sau să anuleze pașapoartele celor care călătoresc în China pentru transplanturi de organe.

8) Până când comunitatea internațională nu va fi satisfăcută de modul în care este efectiv implementată noua legislație chineză asupra transplanturilor de organe, agențiile finanțatoare străine, organizațiile medicale și cadrele sanitare individuale din străinătate ar trebui să nu participe la nici un fel de cercetări sau întâlniri legate de transplantul de organe, sponsorizate de China. Companiile străine, care în prezent sunt furnizoare de bunuri și servicii pentru programele de transplanturi de organe din China, ar trebui să înceteze imediat acest fel de activități, până când guvernul Chinei va putea demonstra, că legislația sa referitoare la transplanturile de organe este funcțională.

9) Actuala formă de dialog dintre Canada și China în privința drepturilor omului ar trebui să înceteze. Politologul și fostul diplomat canadian Charles Burton declara recent dialogul drept mascaradă. Evaluând natura evenimentului după ce acesta a avut loc, se poate trage concluzia, că guvernul (canadian) a comis o eroare, când a fost de acord cu “discuțiile solemne”, Canada în schimb, ne mai fiind co-sponsor la moțiunea anuală, care critică guvernul Chinei în fața Comisiei Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului.

10) Represiunea, întemnițarea și maltratarea severă a practicanților Falun Gong trebuie să înceteze imediat.

11) Toate facilitățile puse în slujba detenției, incluzând lagărele de muncă forțată, trebuie deschise în vederea inspectării de către Comitetul Internațional al Crucii Roșii sau de către alte organizații de drepturile omului sau umanitare.

12) Spitalele chinezești ar trebui să păstreze înregistrată sursa fiecărui transplant. Aceste înregistrări ar trebui să fie disponibile în vederea inspectării de către oficialitățile internaționale în materie de drepturile omului.

13) Fiecare donor de organe pentru transplanturi ar trebui să-și dea consimțământul scris pentru efectuarea donării. Aceste consimțăminte ar trebui să fie disponibile în vederea inspectării de către oficialitățile internaționale în materie de drepturile omului.

14) China și oricare alt stat care în prezent sunt membre ale Convenției împotriva Torturii, inclusiv Canada, ar trebui să subscrie la Protocolul Opțional la Convenția împotriva Torturii.

15) Înainte de a fi avut loc, fiecare transplant de organe, asta însemnând atât donarea cât și primirea, ar trebui să aibă o aprobare oficială din partea unei agenții guvernamentale de supervizare.

16) Recoltarea de organe de la prizonierii executați ar trebui să înceteze imediat.

17) Comercializarea transplanturilor de organe ar trebui să înceteze. Transplanturile de organe nu ar trebui să devină comerț.

Comentariu

Acceptarea primei recomandări ar însemna acceptarea faptului că toate afirmațiile sunt adevărate. Toate celelalte recomandări pe care le-am făcut, nu necesită acceptarea faptului că afirmațiile sunt adevărate. Dar noi propunem în ambele cazuri adoptarea celorlalte recomandări.

A accepta următoarele trei recomandări, ar însemna să dăm cel puțin ceva crezare afirmațiilor. Următoarele trei recomandări nu necesită acceptarea faptului că afirmațiile sunt adevărate, dar ele au sens numai în cazul existenței unei probabilități rezonabile ca afirmațiile să fie adevărate.

Recomandările rămase au sens și ar putea fi implementate, indiferent dacă afirmațiile sunt adevărate sau false. Următoarele cinci recomandări sunt adresate comunității internaționale, solicitându-i să promoveze respectarea standardelor internaționale referitoare la transplanturile de organe în interiorul Chinei.

Suntem conștienți că guvernul Chinei neagă toate afirmațiile. Noi sugerăm că cea mai credibilă și eficientă cale pe care o poate adopta guvernul Chinei în a-și susține negarea, este implementarea în totalitate a restului recomandărilor rămase în acest raport după primele opt recomandări. Dacă recomandările rămase vor fi fost implementate, atunci afirmațiile luate în considerare aici nu ar mai putea fi făcute.

Pe toți cei care sunt sceptici în privința acestor afirmații, noi v-am ruga să vă puneți întrebarea, ce ați sugera pentru a preîntâmpina ca afirmații de genul acesta să devină adevărate în vreo țară. O listă cu măsurile de prevedere în sens comun, necesară prevenirii tipului de activități asupra cărora s-au făcut prezentele afirmații, a lipsit cu desăvârșire în China. Până la intrarea în vigoare a prezentei legislații, multe dintre măsurile fundamentale de prevedere pentru preîntâmpinarea apariției abuzurilor asupra cărora s-au făcut prezentele afirmații erau inexistente. Dacă nu este implementată și până când nu este complet implementată, acea legislație nu va reuși să umple lacuna.

Este necesară impunerea protecției în fiecare stat, nu numai în China, în vederea prevenirii recoltării de organe de la orice persoane împotriva voinței lor, sau de la persoanele marginalizate sau lipsite de apărare. Orice se va crede în legătură cu aceste afirmații - și noi reiterăm convingerea noastră, că ele sunt adevărate - China este uimitor de neputincioasă în prevenirea apariției tipului de activități, asupra cărora s-au făcut prezentele afirmații.

Există multe motive pentru care pedeapsa cu moartea este greșită. Nu în ultimul rând, ar fi problema înmulțirii călăilor. Când statul ucide ființe umane lipsite de apărare, aflate deja în detenție pentru crimele lor, se poate trece foarte ușor la următorul pas, care îl constituie recoltarea organelor celor executați, fără consimțământul lor. Acesta este un pas făcut de China, asupra căruia nu există nici un dubiu. Când statul recoltează organe ale prizonierilor executați fără consimțământul acestora, un alt pas devine mult prea ușor de făcut, anume tentația de a recolta organele altor deținuți defăimați, depersonalizați, lipsiți de apărare, fără consimțământul acestora, în special atunci când din această practică se pot scoate sume mari de bani. Cerem

în mod insistent guvernului Chinei, indiferent de ceea ce gândește despre afirmațiile luate în considerare aici, să-și pună la punct un sistem de protecție contra chiar și a celei mai mici posibilități de recoltare de organe de la practicanții Falun Gong, împotriva voinței acestora.

Prezentul raport vă este înaintat cu respect:

David Matas, David Kilgour
Ottawa, 6 iulie 2006

Anexe:

Anexele 1-12 pot fi găsite în fișiere separate la adresele

<http://OrganHarvestInvestigation.net> și <http://investigation.go.saveinter.net>

Anexa 13: Transcrierea unui interviu**Interviu cu fosta soție a unui chirurg chinez care recolta cornee de la practicanții Falun Gong**

Pe data de 20 Mai 2006, domnul David Kilgour a avut un interviu în Statele Unite cu fosta soție a unui chirurg chinez, care recolta cornee de la practicanții Falun Gong. Următoarea transcriere a fost abreviată și editată, în scopul protejării acelorora, care în urma publicării acestui interviu s-ar afla în pericol.

Abrevieri folosite:

W – Este fosta soție a unui chirurg chinez care a recoltat cornee de la practicanții Falun Gong.

A – Este o altă persoană prezentă de asemenea la interviu, care a pus două întrebări.

Kilgour: ... Cea mai apropiată persoană, care a văzut aceste întâmplări este “W”. ... În ce perioadă a anului 2001 a început să se observe creșterea aprovizionării cu alimente a Spitalului Sujiatun?

W: Vara, cam în luna Iulie.

Kilgour: Iulie 2001. Lucrați pe atunci la serviciul contabilitate?

W: Serviciul Statistică și Logistică.

Kilgour: Serviciul Statistică și Logistică. Ce s-a întâmplat? Este vorba mai întâi de o creștere a aprovizionărilor cu alimente, iar mai apoi de o creștere a volumului achizițiilor de echipament chirurgical?

W: În Iulie 2001 erau multe persoane care lucrau la Serviciul Statistică și Logistică. După ce făceau cumpărături, unele persoane de la Aprovizionare îmi aduceau chitanțele pentru semnare. Din aceste chitanțe am observat o creștere frapantă a volumului aprovizionărilor cu alimente. Se mai putea observa de asemenea, că persoanele însărcinate cu logistica livrau alimente către locurile unde erau închiși practicanții Falun Gong. De asemenea o altă categorie de personal, anume cel medical, venea la noi la departament, pentru a raporta achiziționarea echipamentelor medicale. Din chitanțe rezultă de asemenea o creștere abruptă a livrărilor de echipamente medicale.

Kilgour: Pentru ca tot a venit vorba de amenajările menite reținerii practicanților Falun Gong, sunt acestea amplasate la subsol?

W: În spatele curții spitalului există construcții cu un singur etaj, construite anume pentru muncitorii din construcții. După câteva luni, consumul de alimente, precum și alte livrări au scăzut în mod treptat. La acea vreme oamenii credeau, că deținuții probabil fuseseră trimiși într-o amenajare de la subsol.

Kilgour: În ce perioadă a scăzut volumul livrărilor? În Septembrie? Octombrie?

W: După cca. 4 sau 5 luni.

Kilgour: Spre sfârșitul anului 2001?

W: Da.

Kilgour: În baza aprovizionărilor cu alimente (sau mai bine zis a chitanțelor pe care le-ați văzut), la cât estimați creșterea ? La cât estimați numărul persoanelor care se aflau acolo?

W: Persoanele însărcinate cu procurarea alimentelor și trimiterea acestora către practicanții Falun Gong reținuți mi-au spus că acolo erau cca. 5 000 - 6 000 de practicanți. La acea vreme o mulțime de birouri de securitate publică și spitale din multe zone aveau deținuți care erau practicanți Falun Gong. O mulțime de persoane care lucrau la spital, printre care și eu, nu eram practicanți Falun Gong. Așa că nu s-a acordat mare atenție acestui lucru. Dacă nu s-ar fi întâmplat cele ce s-au întâmplat în 2003, când a trebuit să constat că fostul meu soț era implicat în mod direct, probabil că nu aș fi fost deloc interesată de acest subiect. O mulțime de persoane care lucrează în departamentul nostru, sunt membri ai familiilor oficialităților din sistemul guvernamental de sănătate. În inimile noastre noi știam anumite lucruri, dar nici unul dintre noi nu ar fi îndrăznit să le discute.

Kilgour: Atunci când au redus volumul aprovizionărilor, unde credeți că s-au dus practicanții?

W: Credeam că au fost eliberați.

Kilgour: La sfârșitul lui 2001 credeți că au fost eliberați?

W: Da.

Kilgour: Fuseseră eliberați toți cei cinci mii ?

W: Nu, în spital încă mai erau practicanți Falun Gong reținuți, dar numărul acestora scădea în mod treptat. Mai târziu, în 2003 am aflat că practicanții Falun Gong fuseseră transferați în complexul subteran și în alte spitale, deoarece spitalul nostru nu putea găzdui atâtea persoane.

Kilgour: Deci aceștia părăsiseră casele sau cabinele din spatele curții, pentru a merge la subsol?

W: Da, am aflat acest lucru mai târziu, în 2002.

Kilgour: Deci dumneavoastră nu vă numărați printre persoanele care trimiteau hrană practicanților, atunci când se aflau întemnițați în casele sau în cabinele din spatele curții?

W: Nu, nu eram printre aceste persoane.

Kilgour: După ce părăseau jurisdicția dumneavoastră, aveți idee cine le asigura în continuare mesele?

W: Nu știu.

Kilgour: Am auzit că în 2001 și 2002 o mulțime dintre ei au fost omorâți pentru organele lor. Este adevărat ceea ce am înțeles?

W: În perioada 2001–2002 nu știam nimic despre recoltarea de organe. Aveam cunoștință numai despre detenția acestor oameni.

Kilgour: Deci dumneavoastră nu ați descoperit lucrul acesta până în 2003, când v-a fost povestit de soțul dumneavoastră.

W: Corect.

Kilgour: V-a spus că începuse deja să facă aceste operații încă din 2001–2002?

W: Da, a început din 2002.

Kilgour: Deci fostul dumneavoastră soț a început din 2002?

W: Da.

Kilgour: Aveți cu aproximație cunoștință de existența operațiilor de extragere de organe încă din 2001?

W: Operațiile au început în 2001. Unele au fost făcute în spitalul nostru, iar altele în alte spitale din regiune. Am aflat despre ele în 2003. La început făcea și el operații, dar nu știa că este vorba despre practicanți Falun Gong. Era neurochirurg și extrăgea corneea. Începând cu 2002 a aflat că cei pe care-i opera erau practicanți Falun Gong. Deoarece spitalul nostru nu era spital de transplant de organe – acesta fiind însărcinat doar cu extragerea lor – el nu avea cum să știe de modul cum erau transplantate aceste organe.

Kilgour: De când a început fostul dumneavoastră soț să extragă organe de la practicanți Falun Gong?

W: A început să opereze la sfârșitul lui 2001, dar nu știa că aceste corpuri vii erau ale practicanților Falun Gong. A aflat acest lucru în 2002.

Kilgour: Ce fel de organe extrăgea?

W: Corneea.

Kilgour: Numai corneea?

W: Da.

Kilgour: Oamenii aceștia erau vii sau morți?

W: De obicei acești practicanți Falun Gong erau injectați cu o substanță care le provoca un atac de cord. În timpul acestui proces, acești oameni erau împinși în sălile de operație, pentru a li se extrage organele. La suprafața inimii înceta să bată, dar creierul încă mai funcționa datorită acestei substanțe.

Kilgour: Cum se numește injecția?

W: Nu-i știu numele, dar aceasta provoacă un atac de cord. Nu am fost soră sau medic. Nu știu numele injecțiilor.

Kilgour: Deci aceste injecții provoacă atac de cord în majoritatea cazurilor, în toate cazurile, sau numai în anumite cazuri?

W: Pentru cele mai multe persoane.

Kilgour: Deci el le lua corneea; ce li se întâmpla în continuare acestor oameni?

W: Erau împinși în continuare în alte săli de operație, pentru a li se extrage inima, ficatul, rinichii, etc. Pe când colabora cu alți medici în timpul unei operații, a aflat că acești oameni erau practicanți Falun Gong, că organele le erau extrase în timp ce erau vii și că nu era vorba doar de recoltarea corneei – ci le erau extrase multe alte organe.

Kilgour: Operațiile erau efectuate în camere diferite?

W: Mai târziu, când medicii colaborau, aceștia începuseră să facă operațiile împreună. La început, temându-se de scurgerea de informații, organe diferite erau extrase în săli de operație diferite de către medici diferiți. Mai târziu, când au început să câștige bani, nu le-a mai fost frică de nimic. Astfel au început să extragă organele împreună. Cât despre practicanții operați în alte spitale, fostul meu soț nu avea idee ce li se întâmpla după aceea. În ceea ce-i privește pe practicanții din spitalul nostru, după ce li se extrăgeau rinichii, ficatul, etc., și după ce le era luată și pielea, din ei nu mai rămâneau decât oasele, carnea, etc. Corpurile erau aruncate în sala cu cazane a spitalului. La început nu puteam crede sută la sută, că asemenea lucruri s-au întâmplat cu adevărat. În mințile anumitor medici, care avuseseră accidente în timpul operațiilor, se puteau forma unele iluzii. Așa că am făcut verificări împreună cu alți medici și cu oficiali din sistemul guvernamental de sănătate.

Kilgour: Asta în 2003 sau 2002?

W: În 2003.

Kilgour: Soțul dumneavoastră extrăgea numai cornee?

W: Da.

Kilgour: Câte operații de extragere de cornee a efectuat fostul dumneavoastră soț?

W: Spunea că era vorba de cca. 2000.

Kilgour: Cornee de la 2 000 de oameni, sau 2 000 de cornee?

W: Cornee de la cca. 2 000 de oameni.

Kilgour: Este vorba de perioada cuprinsă între anii 2001 - 2003?

W: De la sfârșitul lui 2001 până în Octombrie 2003.

Kilgour: Asta era atunci când a plecat?

W: Era vremea când eu aflasem aceste lucruri și când el s-a oprit.

Kilgour: Unde mergeau acele cornee?

W: Acestea erau de obicei colecționate de alte spitale. Exista un sistem de administrare a unor astfel de afaceri legate de extragerea de organe și vinderea lor către alte spitale sau către alte zone.

Kilgour: Aproape sau departe?

W: Nu știu.

Kilgour: Merg toate inimile, toți ficiții, rinichii și toate corneele la alte spitale?

W: Da.

Kilgour: Știți la ce prețuri le vindeau?

W: Nu știu prețurile de la ora actuală. Oricum, în 2002 un vecin a avut un transplant de ficat. A costat 200 000 de yuani. Spitalul percepea taxe puțin mai mici chinezilor decât străinilor.

Kilgour: Asta în ce an? 2001 sau 2002?

W: 2002.

Kilgour: Ce i s-a spus soțului dumneavoastră? Cum se justificau? Acei oameni erau perfect sănătoși....

W: La început nu i s-a spus nimic. A fost rugat să dea o mână de ajutor în alte spitale. Oricum, de fiecare dată când acorda astfel de servicii sau asigura acest tip de ajutor, câștiga o mulțime de bani și prime în numerar – care erau echivalentul câtorva zeci de salarii ale sale normale.

Kilgour: Care a fost suma totală pe care a obținut-o din extragerea celor 2 000 de cornee?

W: Sute de mii de dolari SUA.

Kilgour: Era plătit în dolari?

W: Era plătit în yuani chinezești. Echivalentul a sute de mii de dolari SUA.

Kilgour: Câți medici lucrau la aceste extrageri de organe în spital și în ce zonă? Despre câți medici discutăm? Despre o sută sau despre câteva zeci sau doar despre zece?

W: Nu știu câte persoane făceau asta în mod expres. Dar știu despre 4 – 5 medici care erau cunoștințe de-ale noastre la spitalul nostru, care făceau lucrul acesta. Și în alte spitale medici care practicaau medicina generală făceau de asemenea acest lucru.

Kilgour: Există vreo înregistrare la departamentul de statistică referitoare la numărul de persoane operate de atunci?

W: Nu exista nici o procedură adecvată sau vreun document pentru acest tip de operații. Așa că în mod normal nu există nici o cale de a număra, câte astfel de operații au avut loc.

Kilgour: După ce practicanții au fost transferați la subsol la sfârșitul lui 2001, aveți idee de unde proveneau alimentele pentru aceștia?

W: Mâncarea venea tot de la departamentul nostru; doar cantitatea a început să scadă în mod treptat. La sfârșitul lui 2001 am crezut că au fost eliberați. Dar în 2003 am aflat că nu fuseseră eliberați, ci transferați la subsol sau în alte spitale.

Kilgour: Amenajările de la subsol erau administrate de armată sau de spital? Spuneți că hrana era totuși de la spital.

W: Noi nu răspundeam de procurarea de alimente pentru persoanele aflate în detenție la subsol. De aceea erau diferențe atât de mari în procurarea alimentelor, atunci când oamenii erau transferați în complexul subteran. Dar mâncarea pentru unii deținuți era asigurată de spital, iar pentru alții nu. Reducerea volumului alimentelor nu era proporțională cu reducerea numărului deținuților.

Kilgour: Ce v-a spus soțul dumneavoastră despre amenajările subterane? Au fost uciși 5 000 de oameni sau mai mult de 5 000?

W: El nu știa câți oameni erau deținuți la subsol. Auzise doar de la alții, că existau oameni aflați în detenție la subsol. Dacă zilnic erau efectuate 3 operații, atunci după câțiva ani de operații din cei 5 000 – 6 000 de oameni, nu cred să mai fi rămas mulți. Întreaga schemă, precum și traficul cu organe erau organizate de către sistemul guvernamental de sănătate. Responsabilitatea medicilor consta în a executa pur și simplu ceea ce li se spunea să facă.

Kilgour: El personal a ajuns la amenajările subterane?

W: Nu.

Kilgour: Se opera în mod rudimentar în amenajările subterane?

W: Nu a fost niciodată acolo.

Kilgour: Erau toți acești oameni morți, atunci când erau supuși operațiilor? Sau inimile lor încetau să mai bată? Știau că urmau să fie uciși după aceea? Ei încă nu erau morți.

W: La început nu știa că aceste persoane erau practicanți Falun Gong. Odată cu trecerea timpului a aflat că aceștia erau practicanți Falun Gong. După ce efectuau mai multe astfel de extracții de organe, și după ce deveneau lipsiți de orice rușine, acești medici începeau să facă extracțiile împreună. Acest medic extrăgea corneea, un altul rinichii, iar un al treilea ficatul. În acele momente, acest pacient sau practicant Falun Gong știa care este următorul pas ce urma să fie făcut cu corpul său. (Translatorul a adăugat traducerea celor două propoziții lipsă: Da, inima înceta să bată, dar totuși, ei încă mai erau în viață). Dacă pielea victimei nu era

jupuită, fiindu-i extrase doar organele interne, atunci deschizăturile corpului urmau a fi cusute, iar un agent semna dosarul. Trupurile erau trimise la crematoriul din zona Sujiatun.

Kilgour: Erau trimiși în sala cu cazane, doar cei care erau jupuiți de piele?

W: Da.

Kilgour: Care era în mod obișnuit “presupusa” cauză a morții?

W: În mod obișnuit nu erau motive deosebite, atunci când trupurile erau trimise la crematoriu. De obicei motivele ceva de genul: “inima a încetat să bată”, “atac de cord”. Când acești oameni erau strânși laolaltă și deținuți, nimeni nu le știa numele, sau de unde erau. În acest fel, atunci când erau trimiși la crematoriu, nimeni nu le putea revendica trupurile.

Kilgour: Cine administra substanța care provoca atacul de cord?

W: Sora.

Kilgour: Este vorba de sora care lucrează pentru spital?

W: Sunt surori aduse de către acei medici. Medicii, inclusiv fostul meu soț au venit în acest spital în 1999 sau 2000. Și-a adus sora sa. Prima oară când începuseră recoltările de organe, medicilor le erau atribuite surorile. În măsura în care era ceva legat de extragerea de organe, oriunde se deplasau medicii, surorile lor îi însoțeau. Aceste surori nu erau ca și secretarele personale. În 2003 din cauza epidemiei SARS, autoritățile guvernamentale din domeniul sănătății au trimis mulți medici implicați în operații de extrageri de organe într-o zonă izolată de guvern. Acești medici credeau că sunt trimiși acolo pentru a supraviețui sau a muri. Vreau să spun, că guvernul voia deja să-i elimine în secret pe cei din primul grup implicat în recoltările de organe. Așa că i-au trimis într-o zonă afectată de SARS din Beijing. Din acel moment, soțul meu a început să realizeze că era periculos să facă acel lucru și că putea fi omorât oricând, eliminându-se astfel de un complice. Mai târziu, când a vrut să renunțe, cineva a încercat să îl omoare.

Kilgour: La spital?

W: În afara spitalului.

Kilgour: Ne puteți da mai multe detalii?

W: La sfârșitul lui 2003, după ce am aflat despre această chestiune, el s-a întors de la Beijing. Nu mai putea trăi o viață normală. După ce am aflat de acest lucru, el mi-a ascultat sfatul și s-a decis să înceteze această activitate. Și-a înaintat cererea de demisie. Era cam în jurul Anului Nou 2004. În Februarie 2004, după ce i s-a aprobat demisia, în ultima lună în care a lucrat la spital, el a încercat să încheie toate treburile mărunte neterminate încă, legate de munca sa. În timpul acestei perioade, am primit amenințări telefonice. Cineva i-a spus soțului meu: "Ai grijă de viața ta!" Într-o zi, când am ieșit de la lucru după amiaza, doi oameni care veneau spre noi, au încercat să-l asasineze. Dacă ați fi femeie, v-ași arăta cicatricea; deoarece l-am împins în laterală și am fost înjunghiată. Bărbații nu au al șaselea simț dezvoltat, așa că el și-a continuat drumul. Când am realizat că cei doi oameni urmau să scoată cuțitele pentru a-l înjunghia, l-am împins în laterală și am preluat lovitura de cuțit în locul lui. Au apărut mulți oameni și am fost trimisă la spital. Cei doi oameni au fugit.

Kilgour: În ce parte este localizată cicatricea?

W: În partea dreaptă.

Kilgour: Știți cine erau cei doi oameni?

W: La început nu am știut. Dar am aflat mai târziu.

Kilgour: Cine erau?

W: Am aflat că erau huligani angajați de către autoritățile guvernamentale de sănătate.

Kilgour: Cum ați obținut informațiile despre cei doi?

W: Deoarece familia mea lucra în sistemul guvernamental de sănătate. Mama mea era medic. După ce s-au petrecut aceste lucruri, prietenii noștri ne-au sugerat să recurgem la divorț, care ne-ar fi separat pe mine și pe copii de soțul meu. La urma urmei, nici eu și nici copii noștri nu participaserăm la nici unul din lucrurile acelea. Așa că am divorțat la sfârșitul lui 2003, cu puțin înainte de Anul Nou 2004.

Kilgour: Câți credeți că mai erau încă în viață?

W: Când am părăsit China în 2004, inițial am estimat că acolo se aflau cca. 2 000 de oameni. Dar acum nu mai pot da vreo cifră, deoarece China încă mai arestează practicanți Falun Gong și în plus erau persoane care intrau și care ieșeau. Așa că acum nu mai pot da nici o cifră.

Kilgour: Cum ați ajuns la această cifră de 2 000 în 2004?

W: Conform activității fostului meu soț și a celorlalți medici. Și ținând cont și de cei trimiși în alte spitale. Medicii buni au legături bune în interiorul sistemului de sănătate. Mulți dintre ei au fost colegi în școlile de medicină. Acest număr a fost estimat de către cei câțiva medici implicați. Când eram împreună în particular, ei discutau între ei, despre câți oameni era vorba în total. În acea vreme, acei medici nu mai voiau să mai continue. Doreau să meargă în alte țări, sau să se transfere în alte domenii. În felul acesta, acești medici implicați au calculat și dedus numărul total al morților.

Kilgour: Care e estimarea lor referitoare la numărul celor uciși?

W: Estimarea lor se cifrează la 3 000 – 4 000 de persoane.

Kilgour: Aceasta este estimarea tuturor medicilor?

W: Nu. Este doar estimarea a trei medici, cu care noi aveam relații familiale.

Kilgour: Mai doriți să ne mai spuneți și altceva?

W: Atât chinezii cât și străinii gândesc că este imposibil ca la Sujiatun să fie deținuți atât de mulți practicanți Falun Gong. Își concentrează atenția doar asupra acestui spital din Sujiatun. Asta deoarece cei mai mulți nu știu că există amenajări subterane. Chiar dacă lucrurile la Sujiatun s-au încheiat, doresc să vă spun că în alte spitale aceste activități continuă. Deoarece am lucrat la Sujiatun, am cunoștință despre Sujiatun. Cât despre alte spitale și centre de detenție inspectarea și monitorizarea acestor amenajări va ajuta la reducerea numărului de victime. În ceea ce-i privește pe chinezi, o persoană care apare în public are totuși membri ai familiei care sunt încă în China. Aceștia încă nu îndrăznesc să iasă în public pentru a spune adevărul. Le este frică de faptul că în acest mod își vor pune membrii familiei în pericol. Dar asta nu înseamnă că ei nu ar ști aceste lucruri.

A: Mama dumneavoastră știe ceea ce faceți?

W: Da.

A: Mai lucrează dânsa în sistemul guvernamental de sănătate?

W: Nu. S-a pensionat cu mult timp în urmă. Are aproape 70 de ani.

Anexa 14: Transcrierea investigațiilor telefonice

(1) Centrul de detenție al orașului Mishan, Provincia Heilongjiang (8 Iunie 2006):

M: Aveți furnizori de organe care sunt practicanți Falun Gong ?

D-l Li: Am avut de obicei, da.

M: dar acum?

D-l Li: ... Da ...

M: Putem veni pentru a face selecția, sau ni le asigurați în mod direct?

D-l Li: Vi le asigurăm.

M: Ce ne puteți spune de preț?

D-l Li: Îl discutăm după ce veniți

M: Câți donori (practicanți Falun Gong) aveți cu vârsta până în 40 de ani ?

D-l Li: Destul de puțini

M: Sunt aceștia bărbați sau femei?

D-l Li: Bărbați

M: Acum, în ceea ce privește prizonierii Falun Gong bărbați, câți aveți?

D-l Li: Șapte, opt, avem [cel puțin] cinci, șase acum.

M: Sunt din regiunile rurale sau din oraș?

D-l Li: Din regiunile rurale.

(2) Clinica de transplant organe a Spitalului Zhongshan din Shanghai (16 Martie 2006):

M: Bună ziua. Sunteți medic?

Medicul: Da, sunt medic

M: deci cât trebuie să aștept [pentru o operație de transplant de organe]?

Medicul: După sosire, cam o săptămână

M: Există organe provenite de la practicanții Falun Gong? Am auzit că acestea sunt foarte bune.

Medicul: Toate (organele asigurate de noi) sunt de acest tip.

(3) Spitalul de transplant ficat al orașului Qianfoshan, provincia Shandong (16 Martie 2006):

Centralistul: Așteptați o secundă. Vă voi face legătura cu un medic.

Medicul: Bună ziua. Ce putem face pentru dumneavoastră?

M: ... De cât timp faceți astfel de operații?

Medicul: De peste patru ani

M: Referitor la livrări de ficat de la practicanți Falun Gong, doresc să întreb dacă aveți acest tip?

Medicul: Cel mai bine este să veniți aici.

M: Asta înseamnă că aveți așa ceva?

Medicul: în Aprilie vor fi mai multe livrări de acest fel acum, treptat avem din ce în ce mai multe.”

M: De ce vor fi mai multe în luna Aprilie?

Medicul: Asta nu pot să v-o explic

(4) Spitalul Minzu al orașului Nanning din Regiunea Autonomă Guangxi (22 Mai 2006):

M: Îmi puteți găsi organe de la practicanții Falun Gong?

Medicul Lu: Ce pot să vă spun, este că nu putem obține nicidecum așa ceva. Este destul de greu să găsești așa ceva acum în Guangxi. Dacă nu puteți aștepta, vă sugerez să mergeți la Guangzhou, pentru că cei de acolo pot obține foarte ușor organele. Ei le pot căuta în toată țara. Așa cum efectuează transplantul de ficat, pot obține la fel de bine rinichi pentru dumneavoastră, așa că le este foarte ușor să facă asta. Multe locuri unde livrările sunt puține, merg la ei pentru ajutor

M: De ce le este ușor să le obțină?

Lu: Deoarece sunt o instituție importantă. Ei contactează sistemul juridic în numele întregii universități.

M: Atunci înseamnă că folosesc organe de la practicanții Falun Gong?

Lu: Corect.....

M: Ce foloseați înainte? Proveneau din centrele de detenție, sau din închisori?

Lu: Din închisori.

M: și erau de la practicanți Falun Gong sănătoși ... ?

Lu: Corect. Am fi putut alege pe cele bune, întrucât asigurăm calitatea operațiilor noastre.

M: Asta înseamnă, că vă alegeți dumneavoastră înșivă organele.

Lu: Corect.....

M: De obicei cam ce vârstă au furnizorii de organe?

Lu: De obicei în jur de 30 de ani.

M: Asta înseamnă, că mergeți personal la închisoare pentru a face selecția?

Lu: Corect. Trebuie să-i selectăm.

M: Ce se întâmplă, dacă cel ales nu vrea să i se recolteze sânge?

Lu: Cu siguranță ne va permite.

M: Cum?

Lu: Cu siguranță că vor găsi o cale. Dar de ce vă faceți griji? Asupra acestor chestiuni nu ar trebui să vă faceți nici un fel de griji. Au ei procedurile lor.

M: Știe persoana că organul îi va fi extras?

Lu: Nu, nu știe.

(5) Centrul de transplant ficat al Spitalului Universitar Jiaotong din Shanghai (16 Martie 2006):

M: Vreau să știu cât trebuie să aștepte [pacienții pentru un transplant de ficat].

Dr. Dai: Livrările de organe pe care le avem, sunt zilnice. Facem așa ceva în fiecare zi.

M: Dorim organe proaspete, vii.

Dr. Dai: Toate sunt vii, toate vii

M: Câte transplanturi de ficat ați efectuat?

Dr. Dai: Am dus la capăt 400 – 500 de cazuri Lucrul cel mai important pe care trebuie să-l faceți, este să veniți, să pregătiți banii, bani suficient de mulți și puteți veni.

M: La cât se ridică suma?

Dr. Dai: Dacă totul merge fără piedici, suma se cifrează la 150 000 – 200 000 RMB (NT: rénmínbì : valuta poporului – termen folosit pt. valuta chinezească. 1 euro val. aprox. 10 RMB.)

M: Cât va trebui să aștept?

Dr. Dai: Trebuie să vă verific tipul sângelui..... Dacă veniți astăzi, pot face acest lucru pentru dumneavoastră în decurs de 1 săptămână.

M: Am auzit că unele organe provin de la practicanți Falun Gong, persoane care sunt foarte sănătoase.

Dr. Dai: Da, avem așa ceva. Nu putem discuta prea în detaliu prin telefon.

M: Dacă îmi puteți găsi acest tip, voi veni foarte repede.

Dr. Dai: În regulă. Vă rog să veniți.

M: Care este numele dumneavoastră de familie?

Dr. Dai: Sunt doctorul Dai.

(6) Centrul de transplant organe al Universității de Medicină Zhengzhou din provincia Henan (14 Martie 2006):

Dr. Wang: ... Desigur că organele sunt sănătoase dacă nu ar fi sănătoase, nu le-am lua.

M: Am auzit că rinichii de la practicanții Falun Gong sunt mai buni. Aveți așa ceva?

Dr. Wang: Da, noi alegem toți rinichii tineri și sănătoși

M: Este vorba de categoria persoanelor care practică Falun Gong.

Dr. Wang: Puteți fi sigur de asta. Îmi pare rău, dar nu vă pot spune prea multe prin telefon.

M: Îi obțineți din afara orașului?

Dr. Wang: Atât de pe plan local, cât și din afara orașului

M: Care este numele dumneavoastră de familie?

Wang: Wang.

(7) Centrul oriental de transplant organe (numit de asemenea Spitalul Central nr.1 al orașului Tianjin), (15 Martie 2006):

N: Sunteți medicul șef Song?

Song: Da, vorbiți vă rog

N: Medicul i-a spus că rinichiul este destul de bun, deoarece furnizorul practică Falun Gong.

Song: Bineînțeles. Îi avem de la cei care respiră și a căror inimă bate..... Până acum, pentru anul acesta, avem mai mult de 10 rinichi, mai mult de 10 rinichi de felul acesta.

N: Mai mult de 10 rinichi de acest fel? Vă referiți la faptul că sunt din corpuri vii?

Song: Da, așa este.

(8) Spitalul Tongji din orașul Wuhan, provincia Hubei (30 Martie 2006):

N: Câte transplanturi (de rinichi) puteți face într-un an?

Oficialul: ... Departamentul nostru este acela, care le face pe cele mai multe din întreaga provincie Hubei. Facem foarte multe, dacă livrările de organe sunt suficiente.

N: Sperăm că furnizorii de rinichi sunt persoane în viață. Căutăm transplanturi de organe vii de la prizonieri. De exemplu, organe din corpuri vii, de la deținuții care practică Falun Gong. Este posibil?

Oficialul: Asta fără nici un fel de probleme.

(9) Spitalul General al Regiunii Militare Guangzhou, Provincia Guangdong (12 Aprilie 2006):

N: Sunteți dr. Zhu...?

Zhu: Da, eu sunt.

N: Sunt de la Spitalul 304. ... Am două rude la Spitalul 304. În momentul de față nu avem suficiente livrări de rinichi. Am făcut o mulțime de transplanturi de rinichi în 2001, 2002 și 2003

Zhu: Corect

N: Am constatat că rinichii de la persoanele tinere și cei de la practicanții Falun Gong sunt mai buni. Ce puteți spune despre spitalul dumneavoastră, se pot găsi aici rinichi de la practicanții Falun Gong?

Zhu: Avem foarte puțini rinichi de la practicanți Falun Gong?

N: Dar aveți totuși?

Zhu: Nu este greu de găsit pentru sângele tip B. Dacă veniți aici, putem aranja treburile rapid, fără nici un fel de probleme, înainte de 1 Mai.

N: Există vreo tranșă înainte de 1 Mai?

Zhu: Câteva tranșe.

N: Veți mai avea și după 1 Mai ?

Zhu: Dacă se depășește 1 Mai, va trebui să așteptați până pe 20 Mai sau chiar mai mult

(10) Primul Centru de Detenție al orașului Qinhuangdao, Provincia Hebei (18 Mai 2006):

N: Sunteți Primul Centru de Detenție al orașului Qinhuangdao?

Oficialul: Cu ce va putem fi de folos?

N: Facem transplanturi de rinichi și nu avem organe suficiente.

Oficialul: Nu trebuie să sunați aici. Trebuie să sunați curtea.

N: Care curte?

Oficialul: Curtea Populară Intermediară. Le puteți spune chestiunea aceasta.

N: În 2001 ați livrat organe vii de la persoane tinere și sănătoase care practicau Falun Gong...

Oficialul: Nu-i nevoie să vorbiți despre vremurile acelea. Asta a fost cu mulți ani în urmă. La ora actuală se face prin intermediul curții. Sunați-i pe ei.

(11) Al doilea centru de detenție al orașului Qinhuangdao, Provincia Hebei (18 Mai 2006):

N: ... Mă întreb, dacă aveți încă livrări de organe vii de la persoane cum ar fi practicanții Falun Gong?
Oficialul: Nu, chiar în momentul acesta nu avem [organe] de la practicanții Falun Gong. Sunt foarte puține persoane – aproape nici una. La începutul lui 2000 erau multe organe de la practicanții Falun Gong

(12) Curtea Populară Intermediară Qinhuangdao, Provincia Hebei (18 Mai 2006):

N: ... Ne poate livra curtea dumneavoastră rinichi vii de la persoane tinere și sănătoase?

Oficialul: Indiferent dacă sunt buni sau răi, nu avem. Nu a mai fost nici o execuție după Festivalul Primăverii

N: ... Vreau să spun rinichi vii de la persoane tinere și sănătoase care practică Falun Gong. Ați avut o mulțime în 2001

Oficialul: Am avut înainte

N: ... Nu doar de la deținuți executați – ci și organe vii de la practicanții Falun Gong ?

Oficialul: Nu, ceea ce spuneți dumneavoastră era în 2001. Acum trebuie să înfruntăm realitatea.

(13) Primul Birou de Criminalitate al Curții Populare Intermediare Jinzhou (23 Mai 2006):

N: Începând cu 2001, am obținut întotdeauna de la curți și centre de detenție rinichi de la persoane tinere și sănătoase care practicaseră Falun Gong M-ar interesa, dacă în momentul de față mai aveți încă astfel de organe la curtea dumneavoastră?

Oficialul: Asta depinde de calificarea dumneavoastră. Dacă aveți calificare bună, încă mai putem asigura câteva

N: Va trebui să le procurăm, sau le veți pregăti dumneavoastră ?

Oficialul: Conform experienței din trecut, va trebui să veniți aici pentru a le obține.

N: Ce calificare trebuie să avem?

Oficialul: Ce pot să vă spun, este că anul acesta este foarte diferit de anii precedenți. Anul acesta situația este foarte rigidă..... Politica este foarte strictă. Acum câțiva ani aveam relații bune cu Beijing-ul, dar recent ele au devenit foarte tensionate..... totul se învâрте în jurul de beneficiilor mutuale.....

(14) Curtea Populară Superioară Kunming (31 May 2006):

N: Am contactat curtea dumneavoastră de câteva ori în 2001. Ne poate asigura curtea dumneavoastră rinichi vii de la acei practicanți Falun Gong tineri și sănătoși ?

Oficialul: Nu sunt sigur de asta. Astfel de lucruri sunt legate de secretele naționale. Nu cred că este ceva, despre care putem discuta la telefon. Dacă doriți să știți mai multe informații despre aceste chestiuni, cel mai bine este să ne contactați pe o cale oficială. Este în regulă?